

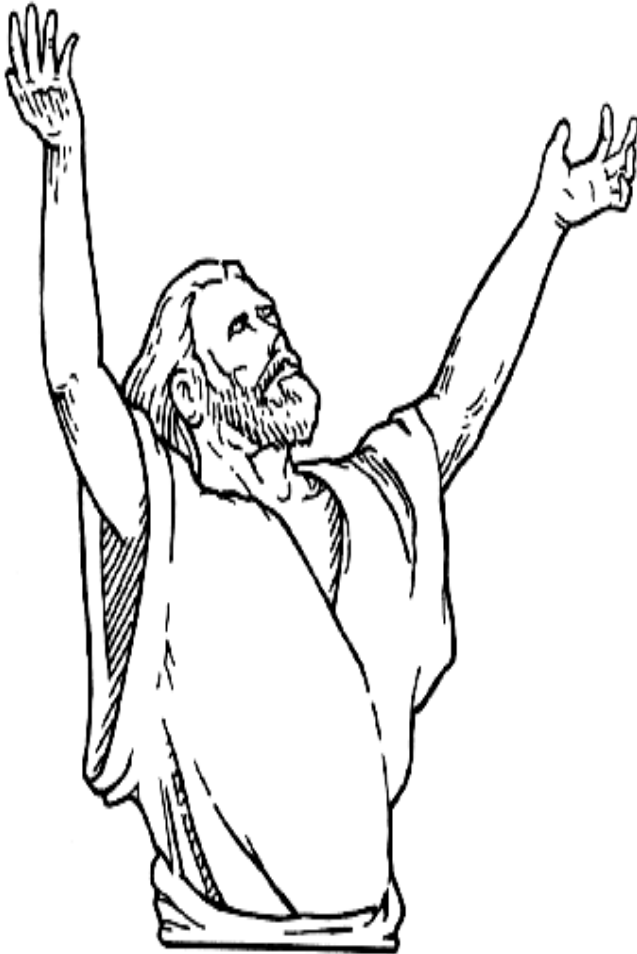
STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige." Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 20.

GUDDOMMELIG HELBREDELSE DEL 2.

Jes 53:1-5 Hvem trodde det budskap vi hørte? Og for hvem ble Herrens arm åpenbart? Han skjøt opp som en kvist for hans åsyn, som et rotskudd av tørr jord. Han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet. Vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham. Foraktet var han og forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom. Han var som en som folk skjuler sitt åsyn for, foraktet, og vi aktet ham for intet. Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret. Men vi aktet ham for plaget, slått av Gud og gjort elendig. Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.

Striden

“Striden,” er en oversettelse av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Bladet utgis av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old Fort Road, Lake, Indiana, 46329. USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender” kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagd tanke og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassetts av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Møtelokalets adresse er.:
Verdal

Feskarveien 1.

GUDDOMMELIG HELBREDELSE

Hva er det – hva er det ikke.

del. 2.

Vi avsluttet del én av dette budskapet hvor vi tok for oss Jeremias 8:22, hvor Herren figurativt sett taler om Israel som en fysisk syk nasjon. Han spør dem, ”er det da ingen balsam i Gilead? Eller er det ingen lege der? Hvorfor er det ikke lagt forbindelse på mitt folks datter?” Dette verset alene skulle fortelle oss at Gud ikke er imot leger og medisin, selv om det ikke skulle finnes noen andre referanser tilgjengelig. Men vi har flere steder som taler om det samme, og vi skal ta dem med oss i dette budskapet. Gud deler naturligvis med den åndelige situasjonen for Israel her, men Han bruker disse naturlige eksemplene for å understreke hva Han mener. Med andre ord, dersom du var fysisk syk, da visste du hva du ville gjøre, du ville få tak i noe balsam, (medisin) eller kanskje også tilkalle lege. Så hvorfor gjør du ikke det samme med din åndelige helbred? Du vet hva du skulle gjøre der, så hvorfor gjør du det ikke? Sannheten er at synd og motstand mot Gud har forblindet dem, derfor var de likegyldige ovenfor de åndelige realiteter. Og Gud måtte minne dem om at det fantes en kur for deres tilstand. Vi ser også at Gud bruker den samme terminologi i forbindelse med en annen nasjon, i Jer.46:11, så la oss merke oss hva Han sier der. Denne nasjonen er sett på som et vantro land, som ikke kan akseptere realiteten om Israels sanne Jehova. Denne nasjonen var Egypt, og de var ikke helt uvitende om Israels Guds gjerninger, men de fikk bare ikke til å forlate sine egne Guder for å følge Israels Gud.

La oss lese vers 11. ”Dra opp til Gilead og hent balsam, du jomfru, Egyptens datter! Forgjeves bruker du mange slags legedom, for du skal ikke bli kureret.” Hvorfor vil ikke Gud at Egypten skal bli legt? Jo, på grunn av den måten de har behandlet Israel. Derfor til deg som sier at Gud er en guddommelig helbreder, at man trenger ikke medisiner, la meg så spørre deg. Har du hørt om de hvite blodlegemer i ditt blod? Hvorfor tror du skaperen plasserte dem der? Dersom Han skulle helbrede alle sine barn på overnaturlig vis hver eneste gang, så ville det ikke være behov for de hvite blodlegemer for å bekjempe sykdom og forgjengelighet, som alltid er en fiende av et menneskets helbred.

Vi vet jo alle at en doktor ikke kan helbrede. Men vår vanlige forståelse har lært oss at skaperen har gjort dem i stand til å oppdage forskjellige slags medisiner, og prosedyrer, som kan assistere den naturlige lov om helbredelse, som virker i våre fysiske legemer. Og denne naturlige lov virker i en person om han er en kristen eller ikke. Dette viser oss bare at mange ganger har de naturlige elementer i vårt legeme, som ble nedlagt der av skaperen for å bekjempe sykdom og smitte, blitt svakere på en eller annen måte, og medisinsk vitenskap har oppdaget måter å styrke og hjelpe disse naturlige forutsetninger. Men det er også alt de kan gjøre, for helbredelse er av Gud, om det nå er gjennom hans lov om helbredelse, (ved naturlige hjelpemidler) eller ved sin overnaturlige makt. (Ved forbønn el.lign.) Derfor trenger vi å riste oss selv litt, og få bort alt spindelvevet av vår tradisjonelle tro, slik at vi kan få stanset djevelen i og stadig slå oss ut på grunn av vår uvitenhet i disse ting. Videre så er det ingen grunn for noen til å føle, at dette budskapet er formet for å hjelpe frem doktorer og medisin. Min ærlige hensikt er ikke å dytte frem spesielle ideer, men å få satt folks tanker og sinn i frihet fra det fangenskapets bånd som det har vært i, slik at de kan være i stand til å motta en sann ledelse fra Herren i alle ting. Når du først har fått din tro festet på hva Bibelen lærer er Guds vilje, så er det ingen ting som kan ryste det ut av deg igjen. Du kunne høre dusinvis av forskjellige versjoner om hvordan mennesker tenker seg at vi skulle leve vårt liv for Ham, men er vi grunnnet på skriften så er det intet som vil kunne forandre din Bibelske fundamenterte tro. Det er grunnen til at vi skal eksaminere alle, eller i alle fall de fleste omstendigheter i Bibelen, hvor folk ble helbredet. Og vi vil ikke forsøke å begrense Gud til bare en spesiell måte å gjøre noe for oss på.

LEGEN OG HANS MEDISIN.

Vi har nå sett på en profeti om Israel, hvor Herren brukte ordet balsam som en medisin for deres sykdommer. Vi så også på profetien om Egypt hvor det samme ordet ble brukt, men på en negativ måte. Det spilte ingen rolle hvor meget medisin de brukte, for de ville ikke bli kurert. La oss gå videre til Jer.51, hvor vi finner en profeti om Babel, en annen nasjon, og et annet folk, men Han bruker fremdeles det samme ordet "balsam," som et medikament for deres sykdommer. Og i en hver sak er dette ordet brukt på en figurativ måte. Den nødvendige balsam for deres sykdom, ville være omvendelse. Israel ble gitt en sjanse til omvendelse og bli helbredet, og

Egypten hadde gått for langt til å kunne bli helbredet, så la oss se hva Han har å si til Babel, her i Jeremias 51:7. ”Babel var et gullbeger i Herrens hånd, som gjorde hele jorden drukken. Av dets vin drakk folkene, derfor tedde folkene seg som rasende.” Israels barn var i Babel på denne tiden, så Babels fall lå enda i fremtiden når denne profetien ble talt. Det blir fortalt på forhånd hva som skal skje med denne byen, når tiden kommer for den at Gud skal ta den for seg. Men Gud hadde brukt Babel for å tukte sitt folk med, og Han ser at Babel vil bli så hedenske og oppblåste at de vil måtte bli fornedret, og denne profetien var da for denne fremtid. Oppfyllelsen av profetien trådte i kraft den natten Kong Beltsasar så håndskriften på veggen, og Daniel ble innkalt for å tyde den. Tydningen var slik, ”Gud hadde veiet dette riket og funnet det for lett, dets tid var over. Ditt kongerike er delt og gitt til Mederne og Perserne.” La oss så lese vers 8, ”Med ett er Babel falt og blitt knust, jamre over det, hent balsam for dets smerte! kanskje det kunne leges.” Gud sier ikke her, ta dere en krukke balsam og gi det til dem, så de kan bli helbredet. Men Han gjør det klart, at ved den tid denne profetien blir oppfylt, vil landet vare i en slik sykkelig tilstand at det vil trenge en kur, og en slik kur var tilgjengelig dersom de bare hadde visdommen til å kunne bruke den. Så ser vi igjen at balsam er brukt i et figurativt språk, til omvendelse. Vend om fra dine egne veier, men vendte de om? Nei. Det Babylonske riket ble overgitt til Mederne og Perserne, etter at Beltsasar var slått. Men det vi ser i disse tre bilder, er hvordan Gud bruker medisin på en figurativ måte. Til Israel sa Han, ”har dere allerede glemt at det finnes et legemiddel?” Dere skjønner dette var for Hans folk, men de hadde glemt det hele. Hva hadde de glemt? De hadde allerede glemt sin Gud. Han sier til dem, dere er som en skadet mann, dere er i smerte, og på grunn av det, er også Jeg i smerte. Men Han minner dem fremdeles om at der finnes balsam i Gilead, og også leger, men at de måtte skynde seg å bli legt. Men til Egypterne og Babylonerne, enda Han brukte den samme medisinske terminologi, så ville de ikke bli helbredet. Han ville ikke tillate at Egypterne skulle bli helbredet, og Babylonerne de kom ikke til å søke det rette legemidlet.

Noen vil nok kunne si, hva er det du har bevist ved disse skriftstedene? Vi har bevist ved skriften at Gud ikke er imot bruken av doktorer og medisiner. Og ut fra disse Gammel testamentlige skrifter har vi også sett, hvorfor det ikke var noe fremmed for Jesus å tale til folket i lignelser. Gud hadde nemlig gjort det hele tiden før også. La oss gå til Luk.5:30-32, hvor

Jesus bruker den samme terminologi som vi har sett i Jeremias bok. Det er når tolleren Levi blir en av Jesu disipler, og han gjør i stand en stor fest i sitt hus. Jesus og hans disipler var også inkludert blant alle gjestene. Når Levi var en toller, og sikkert de fleste av gjestene av samme kaliber, så hadde nok fariseerne og de skriftlærde sitt eget syn på hva slags fester de brukte å ha, så de syntes ikke de passet inn i slike lag. De murret og søkte å finne feil. Merk deg disse tre versene, og se hvordan Jesus svarer dem. ”Og fariseerne og deres skriftlærde knurret mot Hans disipler og sa: Hvorfor eter og drikker I med tollere og syndere? Og Jesus svarte og sa til dem: De friske trenger ikke til lege, men de som har ondt, jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere til omvendelse. ”Med andre ord leger er for syke folk, og da disse menneskene var åndelige syke, så kommer den store legen til syne for å helbrede dem. Her har du nok en figurativ sammenligning, akkurat som den vi så i Jeremias. Da Jesus kom til Nasaret, hvor han var oppvokst, så lærte han folket i synagogen, og de undret seg over den visdom som han talte til dem, men de kunne ikke komme utenom det faktum, at for dem var han kun en landsbygutt fra deres eget sted. Er ikke dette snekkeren, Marias sønn? Er ikke Hans brødre og søstre sammen med oss? De tok avstand fra ham, og det fikk Jesus til å si, ”Ingen profet blir aktet på sitt hjemsted.” De visste ikke at Han var den store legen. Han la sine hender på noen få syke mennesker, og de ble helbredet, men ikke noen store mirakler skjedde der. Hans tjeneste var virkelig egenartet, og når han kom til traktene rundt Kapernaum, etter som vi følger ham gjennom evangeliene, så skal vi få se mange helbredelser, men jeg er ikke rede til å begynne der enda.

GJENSTRIDIGHETENS FRUKTER.

La oss nå gå tilbake til 2.Krøn.16:7-14, og se litt hvordan Gud virket på kong Asa. Asa var kongen over de to sørlige stammene som ble kalt Juda. Vi har allerede nevnt Esekias, hvordan han ropte til Herren av hele sitt hjerte etter at Guds profet hadde bedt ham å sette sitt hus i stand, for han skulle dø. Herren svarte på hans rop, og la 15 år til hans livslengde. Men nå skal vi se på et tilfelle hvor en mann tillater seg å bli fylt av stolthet og overmot, og på denne måte ringeakter Herren i prøvens stund. I sine tidligere regjeringsår hadde en stor krigshær fra Etiopia kommet imot Judea i krig, og da hadde Asa ropt til Herren med bønn om hjelp. Da sa han, Herre hjelp oss, for vi fortrøster oss på deg, og i ditt navn vil vi gå imot

denne skare. Herren hadde da hørt hans bønn, og begynt å stride for ham mot deres fiender. Og Asas arme hadde faktisk så og si utryddet fiendene. Da hadde Gud sendt sin profet til Asa og sagt, "Herren er med deg, når du er med Ham, og dersom du søker Ham så vil du finne Ham. Men dersom du forlater Ham, vil Han forlate deg." Men selv om Asa var en mann som gjerne ville se sitt folk følge de rette Herrens veier, og selv om han i begynnelsen forsøkte å utrydde avgudsdyrkelsen i landet, så gikk hans suksess ham til hodet, og hans hjerte ble overmodig. Derfor når kongen over Israels 10 stammer kom mot ham, så isteden for å søke Herrens hjelp som han før hadde gjort, så sendte han bud til Syrias kong etter hjelp. Kong Baesa, (Israels 10 stamme konge) ble drevet bort, og Asa trodde at alt nå gikk i hans favør, inntil en Guds profet kom og talte til ham og sa: "Fordi du satte din lit til Kongen i Syria og ikke til Herren din Gud, derfor er syrerkongens hær sloppet ut av dine hender. Var ikke etioperne og libyerne en stor hær med stridsvogner og hestefolk i stor mengde? Men fordi du den gang satte din lit til Herren, gav han dem i din hånd." Når profeten hadde sagt denne profetien, så var det mere enn hva Asa kunne utstå. Han ble vred på profeten og satte ham i fengsel. Og på grunn av at noen av folket var blitt opplyst ved det profeten hadde sagt, så begynte kongen å legge press på dem. Men Herren ville ikke la ham forkaste sin profets budskap, og true frem som han ville, uten at noen prøvelser ble lagt på ham. På denne måte ble kongen syk i føttene, og begynte bare å søke legene i stedet for å kalle på Herren til helbredelse, men Gud ville ikke tillate ham å bli helbredet, og han døde et år senere. Tenk dere nå om litt. Var det på grunn av at han søkte legene at Herren nektet å hjelpe ham? Absolutt ikke. Det var på grunn av den måte han hadde ført sitt liv, og den ånd som han nå hadde latt innta seg. Han hentet seg militær støtte fra andre nasjoner, når han visste at Gud allerede hadde fortalt ham at så lenge han gjorde det som rett var, så ville Gud være med ham. Så nektet han å akseptere advarslene fra Guds profet, når han ble sendt for å advare kongen. Videre begynte kongen å fare hårdt frem mot andre av folket på grunn av dette. Etter at alt dette var skjedd med kongen, fikk han så en sykdom i føttene, men hans hjerte var fremdeles i opprør mot Gud så derfor søkte han bare til legene, i stedet for å vende seg til Herren. Han visste godt at Herren ville være med ham dersom han bare omvendte seg og ydmyket seg innfor Gud. Men i stedet tillot Gud at denne situasjonen tok ham bort fra de levendes tall. Gud har intet velbehag i å helbrede et folk som bare vil ha et helbredet legeme, slik at de kan fortsette sin opposisjon mot Ham.

Det er noen pinsepredikanter som vil bruke disse versene til å forkynne mot å gå til lege, eller søke naturlig bistand, og å ta imot medisiner. Men de bryr seg aldri om hva det var som fikk Asa opp i denne situasjonen. De vil bare si, ”Der ser dere, denne mannen gikk til en doktor, og det er grunnen til at Gud ikke ville la ham bli helbredet.” De vil aldri bry seg om å se på tilfellet med Esekias, når Gud bød profeten å bruke medikamenter på disse byllene. Men tror dere virkelig at Gud egentlig trenger disse fikenkakene for å kunne helbrede denne sykdommen? Du måtte være en dåre om du trodde det. Men enda så valgte Gud denne måten for å få denne jobben gjort. Derfor sier jeg til dere, mine brødre og søstre i denne store Guds familie, når dere kommer i kontakt med disse predikantene som vil nekte å be for en person dersom de ikke slutter å gå til legene, ja så jag dem i fra deg på samme måte som du vil gjøre med en prest og en plage. De opererer bare utenfor den Gud gitte autoritet. De vil bare få deg i vanskeligheter. Jeg sier ikke at ikke Gud vil helbrede mange av de mennesker som disse ber for, jeg sier bare at slike mennesker presser uvitende sjeler til å avstå fra de naturlige midler som Gud har tillatt å være her til bruk for dem som trenger dem. Og de gjør det bare på grunn av at de har misstolket Guds ord. De setter sine favoritt vers opp over alt annet, og proklamerer at Gud velsignelse står og faller med hvordan man tilegner seg denne form for lære. Men de fleste av deres læresetninger er et djevelens redskap, fordi de er antikristelige (de er ikke i samsvar med Guds ord) i sitt opphav. Dersom dere kunne se alle de mennesker som er blitt såret og knust, og med sine tanker i et kaos, på grunn av hvordan Guds ord har blitt behandlet, så ville det krympe seg i ditt hjerte. Det er grunnen til at jeg påminner deg om, at Jesus aldri forkynnte et eneste budskap om Guddommelig helbredelse. Det er ikke nødvendig. Hvor evangeliet blir forkynt, er Gud alltid tilstede for å helbrede, dersom helbredelse ville tjene en hensikt i Hans store plan. Men tro meg, når Gud kaller et menneske til å forkynne evangeliet, så kaller Han ham ikke til bare å spesialisere seg på å få folk helbredet, slik at de bare kan gå ut igjen å leve det samme syndelivet, bare nå i frisk tilstand. Videre, når Jesus refset noen for deres vantro, så var det på grunn av at de hadde tapt lyset til å kunne følge Gud, og ikke fordi de ikke hadde tro til å bli helbredet. Som jeg allerede har sagt, når Jesus startet sin tjeneste nede i Israel, så var hele nasjonen på et åndelig lavmål. De hadde tapt lyset og forståelsen av Guds ord, og var helt avhengige av sine innøvede ritualer og

rutiner. Mange av dem hadde nok ikke særlige tanker om Gud i det hele tatt. Det var grunnen til at Jesus refset dem for deres vantro.

NOEN VÅGER Å VÆRE FORSKJELLIGE.

I det vi går tilbake til det nye testamentet, skal vi ta for oss forskjellige hendelser, hvor folk ble helbredet ved Guddommelige inngrep, og også eksaminere hendelsesforløpet. I Luk.17, ser vi at 10 spedalske ble helbredet, men bare én av dem kom tilbake til Jesus for å takke ham for renselsen. Bare én av de ti, var egentlig takknemlig for det som var blitt gjort for dem. De andre ni hadde andre ting å tenke på. Det er ikke skrevet noe om hva de gjorde. Vi kan bare tenke oss at de var svært lik det mange mennesker oppfører seg i dag. De ønsker å være sterke og vitale, for å kunne dyrke sine interesser her i livet. Det er som mange sier det, å, hvis bare Gud kunne helbrede foten min, så kunne jeg bli den beste løperen i verden. Men når foten er helbredet, så er Gud helt ute av bildet. En kvinne kom til Bro. Branham borte i California, en gang folk sto i kø for å bli bedt for. Hun var kledd og utmalt som denne verden har for skikk, men hun sto der i køen og ba om helbredelse. Bro. Branham så hva hennes problem var, og han spurte henne, hva ville du gjøre dersom Gud helbreder deg? Jeg husker ikke ordrett hva det var hun sa, men hun hadde en draging mot verdslig sang eller dans, noe i den retningen. Brødre og søstre, mange av de som ærlig søker legedom for sitt legeme, når de får det, så vil de bruke sitt liv for denne verden, og ikke en gang gi Gud ære og takk for det Han gjorde for dem. På den andre side har vi dem, lik den kvinnen som hadde blodsott i tolv år, og hun hadde brukt alle sine penger på leger og medisin, men var ikke blitt bedre. Da Jesus kom til hennes by, gjorde hun noe som ingen andre hadde gjort før. Hun visste at hennes sjanser for å få se Jesus ansikt til ansikt var nesten umulig, men det var noe som beveget seg i henne. Det fikk henne til å presse seg gjennom folkemassen som fulgte ham. Hennes håp var om hun bare kunne få røre ved kanten av hans kjortel. Hun sa ved seg selv, ”Om jeg bare kunne røre ved sømmen av Hans kledebon, så vil jeg bli helbredet.” Hvordan tror du hun kunne ha fått en slik ide? Jeg tror den Evige Ånd inspirerte henne til å tenke slik. Han er alltid den som leder alle ting i sin rette posisjon før det skal skje noe. Det er intet som skjer på slump. Alt virker fullkomment etter Guds evige plan, for Han er Far til all skapningen. Det var Han som fikk denne kvinne til å gjøre noe som ingen andre hadde gjort før henne. Hun presset seg frem til Jesus,

bakfra, gjennom en folkemasse som fra før presset på fra alle kanter. Jeg kan bare se henne for meg. Med all den kraft hun hadde igjen smatt hun forbi den ene etter den andre, skritt for skritt, men med en slik bestemthet, inntil hun var kommet så nær at hun kunne lene seg frem og røre ved Hans kjortel. Det var alt som skulle til, for når hun rørte ved kjortelen, så rørte hun ved Ham, for hun ble helbredet øyeblikkelig. Jesus vendte seg da om, og spurte, ”Hvem rørte ved meg?” I Markus sies det, Hvem rørte ved mine klær? Men poenget er dog, at en lite kvinne ble inspirert av Guds Ånd til å gjøre det hun gjorde, og ved å ta denne bestemmelse og å fullføre handlingen til det å røre ved Hans kjortel, fikk hun det som hun hadde begjært, fullkommen helbredelse. Jesus ser på henne der hun kommer skjelvende frem for Ham og bekjenner hva hun hadde gjort, og hvorfor, og Han sier til henne, ”Datter, vær ved godt mot, din tro har helbredet deg.”

Venner, dere kan tro meg, denne kvinne søkte Ham ikke, slik at hun kunne bli en bedre danser, eller sanger, eller noe slikt. Hun ønsket å leve bedre for Gud, hun var villig til å betale en pris for å få det som hun begjærte av Ham. Jeg tror vi har en leske å lære ut fra denne hendelsen. Noen mennesker oppfører seg slik, at alt det de har å gjøre, er å sette seg ned, folde sine hender, og vente på at Gud skal gjøre alt som trengs å gjøres for dem. Det er den holdning som sier, dersom Gud ønsker å gjøre det, så gjør Han det. Rent teknisk sett er dette sant. Men jeg tror at Guds vilje for oss er å be og studere Guds ord, og å vise en holdning ovenfor Ham, at vi ønsker å komme til Ham på Hans premisser. Jeg mener ikke at vi skal kjøpslå med Ham, men jeg vil dere skal vite, at Gud ønsker at vi skal overgi våre liv helt i Hans hender i en fullstendig overgivelse. Og vi beviser bare det for Ham, når vårt bønneliv og studievaner begynner å peke i den retningen. Men når man ser på denne kvinnens helbredelse, så må man bare akseptere at Gud noen ganger gjør ting helt forskjellig fra den vanlige praksis. Men det er bare for å vise at Han er Gud over alle situasjoner. Han er ikke begrenset på noen måte. Han kan gjøre alt. I alle de andre hendelser vi leser om, så enten ber Jesus en massebønn for folket, eller så legger han sine hender på dem, eller noe likt dette når han gjorde noe som skulle virke til helbredelse. Men i denne spesielle sak gikk det på en annen måte, og hadde samme resultat. Men la meg legge til, det skjedde ikke uten Faderens ledelse. Våre menneskelige hensikter er nytteløse i slike saker, dersom vi ikke har Guds ånds ledelse i det vi gjør.

STORE MENGDER FØLGER TEGNENE.

La oss gå til Matt.14, og vise dere hva denne kvinnenens gjerninger hadde ført til, etter at ryktet hadde spredd seg om hennes helbredelse ved bare å røre ved Jesu kjortel. Jeg skal bare fylle inn litt av kapittelet, uten å lese det hele. Da Jesus fikk høre hvordan kong Herodes var blitt motgått av Johannes døperen, og Johannes var blitt halshugget på grunn av det, så drog Jesus bort fra folket i en båt, og drog til et øde sted hvor han kunne være alene en stund. Men det gikk ikke lenge så hadde en stor skare dratt rundt sjøen, til fots, for å finne ham, og Bibelen sier at Han ble fylt av medlidenhet mot dem, og Han helbredet de syke blant dem. Men på den tid var det alt blitt sent på dagen, og disiplene ba ham sende dem fra seg, slik at de kunne dra inn til byen å kjøpe seg noe mat. (Vi skal her få se en annen situasjon som også var ordinert av Faderen.) Da sa Jesus til dem. De trenger ikke å dra, gi dere dem mat. Disiplene svarte Ham, Herre vi har bare fem brød og to fisker. Men Jesus sa, bring dem til meg, og få folket til å sette seg ned. Han velsignet maten og ga den til disiplene, så de kunne dele den ut til folket. Og de ble alle mette, og hadde enda tolv kurver til overs etter måltidet. Så sendte Jesus skarene hjem, og disiplene ble sendt tilbake med båt igjen til den andre siden av Galileasjøen. Men Jesus gikk opp i fjellet for å be. Den samme natten kom Han imot disiplene, gående på vannet. De ble tatt av en storm hvor vinden var imot, og den lille båten ble ført av gårde av de store bølgene. Men når de så Jesus komme gående på vannet, ble de virkelig redde, for de visste ikke at det var Ham. ”Da sa Han, vær ikke redd det er meg.” Da var det at Peter sa, dersom det er deg Herre, så by meg å komme til deg på vannet. Og Jesus sa til ham: Kom. Dere kjenner alle historien. Men la meg komme til det punkt som jeg vil dere skal legge merke til. I vers 34. (Matt.14) leser vi ”Og da de var faret over, kom de til Genesarets land. Og da folket på dette sted kjente ham igjen, sendte de bud i hele landet deromkring, og de førte til ham alle dem som hadde ondt, og bad ham at de bare måtte få røre ved det ytterste av hans kledebon, og alle de som rørte ved det, ble helbredet,” Ser dere forskjellen her? Nå kommer de til Jesus og sier, vil du bare komme å gå gjennom byen vår? Du behøver ikke engang å be for dem, bare de kan få røre ved den ytterste del av din kjortel så vil det være nok. De var ute etter fordeler. De store skarene som fulgte Ham, hadde ingen åpenbarelse. De brydde seg ikke så meget om hans forkynnelse av ordet. Det var brødet og fiskene, og helbredelsen de ønsket. Det er på samme måte i dag. De store massene er

fremdeles ute etter de store tegn. De leter etter løsninger kun for sitt legeme, de har glemt føden for sin sjel. Denne store skaren hadde fulgt Jesus, og blitt mett av de fem brød og de to fisker, men de fulgte ham uten å ha noen åpenbarelse om hvem han egentlig var. Men når de begynte å ane en åpenbaring om hvem han var, etter at han hadde gitt dem mat, så viste de at deres motiv vart galt. De var rede til, med makt, å gjøre ham til konge. Det var derfor han forlot dem, og gikk opp i fjellet for å be. Men når den samme gruppen fikk tak i ham igjen, begynte de å si, Mester, hvordan kom du hit? Med andre ord, hvordan kom du deg over fra den andre siden av sjøen? Vi så jo at disse disipler drog over med båten uten deg. Men Jesus svarte dem ikke på dette. Legg merke til hvorledes han svarte dem. Vi går til Joh.6:26. Johannes gir noen flere detaljer her som Matteus ikke nevnte. Jesus sier til dem: Sannelig, dere søker meg ikke på grunn av miraklene, men fordi dere åt av brødene og ble mette. De hadde ikke fått noen åpenbaring fra alle de miraklene de hadde vært vitne til. Men når de fant en som kunne gi mat til tusener med bare en liten gutts lunch, da var de rede til å gjøre ham til konge. Da begynte Jesus å forkynne Guds ord til denne flokken. Og når han var ferdig med sin preken, hadde han tatt fra dem alt det de trodde de hadde. Da var de rede til å steine ham. Det er grunnen til at jeg sa tidligere, at på et sted kunne hundre mennesker bli helbredet men bare en av mengden tok imot og ble en sann troende. Mens til andre tider kunne én bli helbredet og ut av det kunne hundre komme til troen. Jeg bruker bare dette som eksempler. Men la oss gå til Ap.gj.3, hvor Peter og Johannes var på vei til Templet for å be, da vil du skjønne hva jeg mener. En lam mann lå der å tigget. Da de så stanset, sa Peter til ham, se på oss, han trodde de skulle til å legge penger i kurven hans, men det han fikk var noe bedre enn det. Peter så på ham og sa, sølv og gull eier jeg ikke, men det jeg har gir jeg deg: I Jesu Kristi Nasareerens navn, stå opp og gå. Så tok han mannen ved hånden og løftet ham opp, og i det øyeblikket helbredet Gud ham fullstendig, og han sprang inn i Templet og lovet Gud, sammen med dem. Bibelen sier, han gikk omkring der og sprang og lovet Gud. Dette forårsaket en stor sammenstimling av folk, for de visste alle at han var en krøpling som hadde sittet der utenfor Templet i årevis og tigget. Men Peter merket seg hvordan hele folket så på ham og Johannes, og dette gav ham en sjanse til å forkynne evangeliet til dem. Han sa: "Israelittiske menn! Hvorfor undrer I eder over dette? Eller hvorfor stirrer I på oss som om vi av vår egen kraft eller Guds frykt hadde gjort at han går omkring? Abrahams og Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin

tjener Jesus, ham som I forrådte og fornektet for Pilatus da han dømte at han skulle løslates, men I fornektet den hellige og rettferdige og ba at en morder måtte gis eder, men livets høvding drepte I, ham som Gud oppvakte fra de døde, som vi er vitner om. Og ved troen på hans navn har hans navn styrket denne mann som I ser og kjenner, og troen som virkedes ved ham, har gitt ham denne fulle førlighet for eders alles øyne”. Brødre og søstre, dere kan lese resten senere hvis dere vil, men mitt klimaks er Kap.4:4, for der sies det at rundt fem tusen menn trodde, men Peter og Johannes endte i fengsel på grunn av disse ting. Her ser vi ett mirakel, og resultatet er at rundt fem tusen kommer til troen som et resultat av disse ting. Hva var forskjellen her? Dette viser oss uten skygge av tvil at Gud, vår skaper, hadde ordinert det hele slik at resultatet ble slik som det ble. Han lar aldri noe menneske ta over ledelsen, og Han kommer heller ikke til å gjøre det i fremtiden. Det triste faktum for mange mennesker der ute er at de forsøker å frelse denne verden på sine premisser og ønsker. Men tro meg, det kommer ikke til å skje på denne måten. Alt kommer til å skje på den måten skaperen har planlagt det hele. De første Apostler behøvde ikke å forkynne Guddommelig helbredelse for å vandre i sannhetens lys, mens de i dag for det meste heller har valgt sin egen selvvalgte vei. Og de er så kjødelige og tror at Gud vil velsigne deres kjødelige hensikter. Men jeg har nyheter for dem. Gud har forlatt dem famlende i mørke i en slags form for religion. Sannhetens lys er raskt i ferd med å forlate hedningenasjonene, og bare den lille Kristi brud, hvor få de enn måtte være, er unntaket blant nasjonene i dag. De vil leve i dette lyset, selv om det er mørke rundt dem. Videre så er denne verden på randen til en drastisk forandring, på grunn av den ånd som er i ferd med å overta menneskenes sinn. Derfor vil hver sjel være nødt til å ta et standpunkt, enten til den ene eller den andre siden. Alle mellom standpunkter er i ferd med å forsvinne.

PÅ VAKT MOT SEKTERISME.

Det ser ut som nyhetsmedia bringer rapporter om ekstreme religiøse grupper ganske ofte i våre dager. Vi lever i en tid da Gud kunne gjøre tusenvis av mirakler, men aldri blir de brakt frem i nyhetsmedia. Men la bare noen av disse sekteriske fanatiske gruppene gjøre noe for å vekke oppmerksomheten, og de vil være førstesidestoff i mange dager. Vet du hvorfor? Djevelen vet at tiden er kort, og forsøker på denne måte alt han kan for å mørklegge Guds sanne gjerninger. Du finner aldri at media går

imot de virkelig store kirkesystemene. De er bare ute etter de som står på siden av dem. Med andre ord, alle de store kirkeorganisasjoner er på en eller annen måte allerede på vei tilbake til Rom, rett tilbake i sin mors favn. (Den Romerske Katolisismen.) Derfor vil de også være et verktøy i djevelens hånd, som han kan bruke, når bare tiden er moden for det. Men disse små grupper av sanne troende, som nekter å være en del av den økumeniske samling av det gamle romerske dyret, er en torn i kjødet på alle disse liberale såkalte kristne. Så når disse fanatiske gruppene gjør noe for å få sine navn i avisene, så virker det inn på alle små forsamlinger over alt. Noen mennesker er kun ute for å finne årsaker til å brennemerke alt utenom de store kirkesystemer, og de får automatisk navnet kult, eller sekt på seg. Vi vet at vi ikke er noen sekt, og vi vet ved Bibelens standard at vi ikke er noen fanatikere, men forsøk bare å forklare det for disse treenighets-teologene. Si dem at vi ikke er noen radikal gruppe, etter at de har funnet ut at vi kun tror på én Gud. De har jo ingen åpenbarelse, så de kan ikke se noen forskjell. De vet bare at vi lever i en ond tid, hvor alt annet enn det de står for, kun kan bli gjenspeilet som falsk religion. Og de setter det i samme bås som gambling, prostitusjon, og all annen verdslig innblanding. De som kjenner sannheten, vet at den Romerske katolske kirke er den største kult av alle, på denne jordens overflate. Men du vil aldri få noen av disse verdens elskende såkalte kristne til å se det. Her har du mine grunner for å si det slik. En hver liten gruppe som vokser opp, har hentet noe i fra Bibelen som de bruker. Og de som klynger seg til ett eller annet skriftsted på denne måten, tar alltid disse skriftstedene ut av sin sammenheng. Det samme gjelder det emne som vi her omhandler om Guddommelig helbredelse. Men det er dusinvis av andre områder i Bibelen hvor det samme gjentar seg. En av de mest hjerteskjærende saker jeg har hørt om, fikk jeg høre nylig. Det gjelder en gruppe hvis hovedlære rundt skriften var å disiplinere sine barn. De har tatt skriftsteder som dette: ”Stokken er for dens bak, som er uten forstand,” og :”den som sparer sitt ris, hater sin sønn, men den som tukter ham tidlig, elsker ham.” Også dette: ”dårskap er bundet til et barns hjerte, men risets stav vil drive den ut av ham.” Og her har vi et annet sitat som jeg tror de legger mye vekt på. Ordspr. 23:13-14, ”La ikke den unge være uten tukt! Når du slår ham med riset, skal han ikke dø. Du slår ham med riset, men du frelser hans sjel fra dødsriket.” Og de har bygget en lære rundt dette. De kommer sammen og slår de små barna. Har du noen gang hørt om maken til misbruk av Bibelen? Vi vet selvfølgelig at det finnes mange skriftsteder som taler om

tilrettevisning av våre barn. Og for å være en god mor og far, behøver man ikke engang å gå til Bibelen for å finne et skriftsted som autoriserer ham til å irettesette sine barn. Det er et ansvarsforhold som Gud har lagt ned i barneoppdragelsen hos foreldrene. Men jeg vil også si dette, at Gud har aldri lagt noe ned i sitt ord, som har autorisert noen til å handle slik som denne degenererte slekten holder på med i det tjuende århundre. De kommer aldri til å redde disse stakkars barna fra helvete ved å slå dem halv i hjel. Men mitt poeng er, at det er forskjellige grupper som dukker opp, og gjør disse tingene i religionens navn i dag. Er det da å undres over at øvrighetene er på jakt etter religiøse grupperinger? Denne verden er full av dem. Religion er i dag et dekke for mye ondskap og ugudelighet i denne verden. Og når vi vet det, så skulle det få enhver sann troende til å sette sitt liv i rett forhold til Guds ord. Vi har alle gjort oss skyldige i, i tidligere dager, å ta spesielle skriftsteder og gi dem mere fremhevet plass enn det Gud hadde ment dem til å ha. Men ettersom vi vokser i nåde og kjennskap i Kristus Jesus, så lærer vi å skjønne mere og mere av helheten i Guds frelsesplan. For den ble formet for å sette det indre menneske fri fra syndenes og dødens bånd. Det ytre menneske høster dog mange fordeler gjennom dette, fordi vi da blir Hans tempel hvor Han selv bor, men kjødet skulle aldri bli gitt førsteplassen her. Hovedvekten skulle aldri bli lagt til fordel for kjødet, og forårsake en fortregning av det indre menneske. Videre er ikke Guddommelig helbredelse en sak for tankelivet. Det er et Guddommelig inngrep av en suveren Gud. Og enhver annen ekte legedom, om mennesket har blitt underlagt medisinsk vitenskap eller ei, så er den fremdeles av Herren. Guddommelig helbredelse er brakt gjennom en operasjon i tro, men enda gjennom dette må vi forstå, at troen er inngitt fra Gud. Videre kan jeg ikke unnlate å si, at frelse ikke er bundet fast til helbredelse. Og et menneskets tro kan ganske enkelt ikke bli dømt etter hvorvidt de kan bli helbredet eller ei.

BARE DET FORUTBESTEMTE SINN VIL FORSTÅ.

Helbredelse for vårt legeme er en fordel som Gud la gjennom det fullbrakte verk på Golgata, men det er ikke en absolutt nødvendighet at en hver troende må bli helbredet. Mange ganger ser det ut til at Gud er mere nådig mot synderne enn Han viser seg for de troende. Men det er bare fordi at det han gjør for de troende, blir gjort for å bringe dem i et nærmere samfunn med Ham. På den annen side blir synderen dømt ut fra den måten han eller

hun har behandlet den Guds nåde som er utøst over dem. Gud gir dem en sjanse til enten å akseptere eller også forkaste Ham. Noen velger den ene veien, og andre går motsatt vei. Vår menneskelige følelse ville like å se alle helbredet, og det er ikke noe galt i å føle det slik. Men det gir oss ikke rett til å forkynne bare om Guddommelig helbredelse. Det er grunnen til at noen mennesker sier, at alle Guds løfter ikke er oppfylt. De er ganske enkelt tatt ut av sin sammenheng og satt høyt over alt annet i forkynnelsen. Når du starter din tjeneste med den tanke å få folk helbredet, og etterpå instruerer dem om Guds rike, så setter du vogna foran hesten, om jeg kan se det slik. Det er også galt og fortelle folket hvor lett det er å bli frelst, for dersom ikke Gud drager på disse sjelene, så vil de aldri bli frelst, samme hva du enn måtte fortelle dem. Denne verden er så full av forsamlinger i dag, bare på grunn av at evangeliet er blitt så utvannet at nesten enhver kan svelge det uten for mye besvær. De kan jo bare fortsette på samme måte som de gjorde det før.

Broder, dersom du vil forkynne på samme måte som Jesus og Apostlene gjorde det, så vil det forandre livet til dem som mottar det! Du trenger ikke bekymre deg om at du forkynner for strengt, dersom din åpenbarelse er i takt med Guds ord. For gjennom dette vil enhver forutbestemt sjel få høre sitt kall. Dersom noen blir fornærmet og forlater stedet, så overlatt det til Herren. Jeg kan garantere deg, ved ordets autoritet, at det vil ikke finnes én eneste tom stol ved lammets bryllupsnattverd. Og det vil heller ikke finnes noen som står der og ser seg om etter en plass. Venner, er dere enige med meg her? Faderen visste nøyaktig hvor mange som ville bli der når dagen kommer, og det visste han før denne verdens grunnvoll ble lagt. Dere vet alle at Han visste det. Hvorfor skal vi da forkynne evangeliet? Jo, slik at de forutbestemte sjeler kan få høre kallet og komme hjem, og slik at alle de som ville fornekte det de hørte, skal være uten unnskyldning for Gud. Det blod som Jesus utgjøt på Golgata, var for hele verdens synder. Med andre ord, det var betaling for alle deres synder som ville tro på Ham. Men bare de som Faderen forut hadde sett ville komme, ville akseptere forsoningsverket for seg. Alle de andre som hører evangeliet på en eller annen måte vil forkaste frelseren, den Herre Jesus Kristus. Betyr det da at Gud plukker seg ut dem som skulle bli frelst, og hensatte resten til fortapelse? Nei, det er ikke slik som folk fremstiller det. Forutvelgelsen er i realiteten et faktum på grunn av Guds forutviten om tingene. Gud kunne se ned gjennom tidene, før noe som helst ble skapt. Han kunne se hvordan

enhver troende tok imot frelsen, derfor kunne han også forut annonsere dem til full arverett i sin store familie. Dette skulle ikke være så vanskelig å forstå, om du hadde et åndelig sinn. Og de andre vil nok ikke forstå det i alle fall.

Videre vil enhver forutbestemt sjel motta sin del av alt det som er bestemt for den tiden han eller hun lever i. De forskjellige skriftsteder i Bibelen vil alle sammen bli oppfylt i tur og orden, for den tid de var bestemt. Og til rett tid vil Gud oppdra noen mennesker til oppfyllelse av disse profetiene. Med andre ord, ingen profetier vil bli oppfylt uten at noen mennesker på en eller annen måte er delaktige i dem. Og de vil også kunne forstå dem når de blir oppfylt. Gud profeterte gjennom Esaias 7:14, ”Derfor skal Herren selv gi dere et tegn, se en jomfru skal bli fruktsommelig, og føde en sønn, og han skal kalles Immanuel,” Og i Matt.1:23, finner vi ut at denne tittelen betyr, ”Gud med oss.” Men betød det at denne sønnen ville være ”Gud med oss,” så snart han ble født? Absolutt ikke! Han levde blant folket i 30 år, og var den fullkomne Guds sønn, før den delen av profetien ble oppfylt. Forstod alle de troende ned gjennom tidene dette ? Nei, men Jesu Apostler, og de hellige i den første menighet forsto det fullkomment. Det var bare etter at ugresset kom seg inn i menigheten at sannheten om Guddommen ble tapt, og det skjedde heller ikke over natten. Det tok mange år før de hellige, som hadde den sanne åpenbarelse om dette, døde ut. Og på vår side av den mørke tidsalder, når Gud begynte å restaurere menighetens åpenbarelse om én Gud, så skjønnte de fleste av folket enda ikke at Jesus ikke kunne være Gud kledd i kjød, før etter at han ble døpt i Jordanelven av døperen Johannes. Og da var han tretti år. Men da kom Faderens ånd ned og tok bolig i ham. Det var da at den store evige ånd kom ned og inkarnerte seg i ham. Da oppfyltes ordet om Jesus, ”Gud med oss.” Du kan ta for deg Es.9:6, og se. ”For et barn er oss født, en sønn er oss gitt, og herredømmet skal bli lagt på hans skuldre, og hans navn skal kalles under, rådgiver, allmechtig Gud, Evig Fader, Fredsfyrste.” Da han ble født som en baby, ble han gitt navnet Jesus, og det navnet inneholdt alt det som ble nevnt i denne profetien, for navnet Jesus, er den evige Faders forløsningsnavn. Men disse titlene som han hadde, trådte først i kraft da Faderen inkarnerte seg i ham da han var 30 år gammel. Guds profeter ble inspirert til å profetere på en slik måte at de skulle dekke hans ferdige tilstand, men enhver fase i profetiene trådte ikke i kraft på samme tid. Noen av dem vil ikke tre i kraft før Jesus kommer tilbake for å regjere på jorden i tusenårsriket, men alt

sammen ble omtalt i samme verset. Alle kan jo ta opp sin Bibel å lese Esaias 9:6, og vite at det er en profeti om Jesus, men bare dem Gud åpenbarer det for vil kunne forstå hendelsesforløpet og oppfyllelsen av det.

SKULLE ALLE KRISTNE BLI HELBREDET?

Brødre og søstre, jeg må plassere slike ting inn i et budskap som dette. Det kan være du ikke forstår det med en gang. Men jeg ber deg å følge med til vi får alle tråder i sammen. Vi må ta for oss forskjellige eksempler slik at det kan hjelpe deg å forstå, at du kan ikke bare gripe tak i et vers her og et annet vers der, og etterpå sette i gang å bruke dem som du vil, eller hvor du føler for å bruke dem. De må alltid plasseres slik at de oppfyller Guds plan og hensikt, og det kan bare bli gjort ved Åndens ledelse. Når Jesus tjente her på jorden, så hadde han ikke noen egen plan, for hans eget vitnesbyrd var, at han bare gjorde det Faderen viste ham, eller ledet ham til å gjøre. Han gjorde ingen ting for å opphøye seg selv, men hans fullkomne lydighet fikk Faderen til å opphøye ham. Er det ikke slik det skulle være? Dersom Gud ønsker at vi skulle bli noe, så er han mere en mektig nok til å gjøre oss slik, men vi må først overgi oss til Hans vilje. Og her er det at så mange mennesker løper inn i problemer, de er bare overgitt til sin egen vilje. De Kristi Apostler som reiste rundt og forkynte evangeliet, etter at de hadde mottatt den Hellige Ånd, hadde ikke noen selvlaget program å gå etter de hellige. De var et levende eksempel på den Herre Jesus Kristus i sin tjeneste. Derfor kunne det bli skrevet om dem, at Herren virket med og stadfestet ordet med tegn og under og mirakler, og med operasjon av den Hellige Ånds gaver. Gud samarbeider ikke med en mann som bare har sitt eget religiøse program å berge. Men det finnes situasjoner hvor Han har bestemt at spesielle personer vil bli dømt ved det de har sett og forstått, men bare vendt det ryggen og latt det passere forbi dem. Jeg vil bare si det slik, Gud kan gjøre hva han vil, for å utføre sin egen hensikt, men dem som Han arbeider med i sin store forløsningsplan, er disse som venter på å bli ledet av Ham, akkurat som det Jesus gjorde. La meg spørre deg om noe, og jeg vil du skal tenke nøye over det. Dersom du hadde kraft og autoritet til å helbrede all slags sykdom og plager, hvor mange av dere ville da kunne vandre gjennom en stor mengde av syke, besatte, og krøplinger, og bare helbredet én av dem? Jesus gjorde det, og det gjorde hans disipler også. Har du noen gang undret deg hvorfor? De gjorde det Faderen ledet dem til å gjøre. Det var ikke fordi de ikke hadde omsorg for resten av dem, det var

fordi de ble ledet av den Hellige Ånd. Ingen av oss kan se på en stor skare av syke og lidende mennesker uten å bli berørt av det, men la meg si deg noe, det er ikke Guds hensikt at alle disse skal bli helbredet. Vel, vær så snill og ikke spør meg hvorfor, for det er utallige grunner for det. I Lasarus tilfelle, hadde Gud til hensikt å herliggjøre seg gjennom mannens oppstandelse. Derfor ville ikke ti tusen bønner kunne ha helbredet ham. Så har vi situasjoner hvor mennesker med viten og vilje presser sin helsetilstand til bristepunktet, og blir fryktelig syk, og så regner de med å bli øyeblikkelig helbredet, så snart noen ber for dem. Slike mennesker må kanskje lide med sin tilstand til deres legeme kan bygges opp til det punkt at Guds naturlige lov om helbredelse kan virke på dem. Og en slik person må også kanskje søke hjelp hos legene og få medisiner til hjelp for deres tilstand. Venner, jeg håper slike ting kan hjelpe dere til bedre å forstå noe av det som foregår rundt deg. Kanskje når vi er ferdige med dette budskapet, vil du kunne forstå hvorfor vi noen ganger blir helbredet, og andre blir ikke. Sykdom og plager er en del av den forbannelse som ble gjeldende for menneskeheten, da det første mennesket, Adam, syndet. Men det er to ting vi skal merke oss. Først, så har vi de hvite blodlegemer i vårt blod, og de ble plassert der av skaperen for å bekjempe sykdom og plager. Videre er det gjort gjeldende løfter om helbredelse i skriften. Dette er Guds løfter til de troende, men betyr det at alle de troende vil bli helbredet? Svaret må bli, nei. Men du kan være sikker på en ting, djevelen kan ikke røre ved din livstråd, før din tilmålte tid her på jord er ute. Jeg tenker alltid på Elisa, (ikke det at dette har noe å gjøre med det Ny testamentlige løftet om helbredelse, men jeg ønsker å bruke dette som en bemerkning.) Når hans tid var kommet at han skulle dø, så døde han av sykdom. Men så har vi Elias, som bare hadde halvparten så mange mirakler utført som det Elisa hadde, men når hans time for å vandre bort var kommet, så sendte Gud en ildvogn for å ta ham hjem, uten en gang å smake døden. Kan vi stille oss spørrende ovenfor Gud? Det er også en annen hendelse, i Det Nye Testamentet, hvor en av de troende ble syk og døde, men ble vekket til live igjen ved Guds kraft, når Apostelen Peter ba for henne. Det var en kvinne ved navn Dorkas, og du finner det i Ap.gj.9, så prøv ikke å fortelle meg at alle de som ble syke skulle bli helbredet. Du kan bare ikke få slike holdninger til å stemme med skriften. Jeg er personlig overbevist om at Gud har tillatt forskjellige ting innen sykdom og plager å komme inn blant sitt folk, fordi det gjennom dette skulle bli sagt eller gjort visse ting som vil stemme med skriften. Det er så mange mennesker ute i verden som bare

forsøker å bygge opp religiøse programmer etter sine egne ideer, og de bare håper at Gud vil akseptere det hele, dersom de bare tiltrekker seg nok menneskers oppmerksomhet, og gjennom dette kan få økonomisk støtte. Men det vil ikke virke på Gud. Offentlig publisitet, og opposisjon kan nok bevege de store politikere i denne verden, men de vil aldri kunne bevege Gud. Han vil heller ha et halvt dusin mennesker som følger Hans ord, enn å ha til millioner av dem, som bare sørger for sine egne religiøse programmer. Gud vet nøyaktig hva Han skal ha med seg i opprykkelsen. Og jeg kan forsikre deg at det ikke vil bli disse som bare sitter og folder sine hender, og ikke er i stand til å gjøre noe. Han henter dem som vil la seg lede av Ham, og som gjør det Han byder dem å gjøre.

ØDELEGG IKKE DIN SVAKERE BROR.

Jeg vil nå ta for meg et par skriftsteder som ikke omhandler Guddommelig helbredelse. Men disse ord ble brukt av Johannes og Paulus for å vise hvordan ekte tro virker gjennom Guds plan. Når vi vet at alt vi mottar av åndelige fordeler fra Gud blir operert gjennom tro, så er det også nødvendig at vi forstår hvordan en slik tro virker. Vi trenger å forstå, at tro ikke bare er noe som skal få oss helbredet når vi har fysiske problemer, men det er noe som skal forme våre liv til å bli likedannet med Ham, som er vårt mønster, og det er Jesus Kristus. Ved tro aksepterer vi hele Guds plan, at den var formet for å løfte oss opp fra verdens synd og vantro. Den skulle føre oss inn i et slikt forhold, at vi kunne ha sant fellesskap med vår Fader. Det skulle sette oss i stand til å kommunisere med Ham. Vi skulle gjenspeile Guds sanne gjerninger. Det er ikke mange slags tro, som kanskje noen vil få deg til å tro. Den samme som helbredet deg, vil kunne gi deg alle de andre fordeler som bare troen er ment å kunne yte. Men frelse for din syke sjel er hovedsaken over alle andre fordeler gitt oss av Gud. En riktig balansert tro vil kunne dekke alle situasjoner i den troendes liv, om det nå skulle være åndelige, fysiske, eller materielle behov. Så når vi nå går inn i Rom. 14:22-23, skal vi se hvordan disse versene passer inn i et budskap som dette "Du har tro? Ha den hos deg selv, for Gud! Salig er den som ikke dømmer seg selv i det han velger, men den som tviler – dersom han eter, så er han dømt, fordi det ikke er gjort av tro, alt som ikke er av tro, er synd." Dere som allerede kjenner dette skriftstedet, vet at Paulus her tar for seg spørsmålet om hvorvidt Kristne skulle ete kjøtt som er ofret til avgudene. Når hedningene kom til troen, så var dette et meget aktuelt

spørsmål, for de hadde alltid tilbedt sine hedenske idoler, og en del av denne tilbedelsen var å ete kjøtt som var ofret til en eller annen guddom. De håpet at de kunne finne noen åndelige fordeler ved å favorisere disse guddommer. Men når Paulus forkynte, og lærte om frelsens plan for disse mennesker, så gjorde han sitt ytterste for å få dem til å se, at om de åt kjøtt, eller holdt seg borte fra alt som kaltes kjøtt, så ville det ikke kunne ha noen innvirkning på deres sjels frelse. Deres tro på den Herre Jesus Kristus til å frigjøre deres sjel fra syndens og dødens bånd, var ikke sammenbundet med hva de kunne ete eller drikke.

Som vi allerede har sagt, under loven ble det jødiske folket helliggjort gjennom kjødet ved befaling om å holde seg borte fra spesielle typer kjøtt, men dette var for å sette typer og skygger på det åndelige som skulle komme. Og det ble alt omgjort da Jesus hang der på Golgata kors. Fra den dagen av vil ikke vårt kostforhold med avhold og spisevaner kunne gjøre oss til bedre eller dårligere Kristne. Men som vi sa tidligere, der er spesielle fordeler for vår fysiske helse ved å velge et sunt kosthold. Du skjønner selvfølgelig at disse to bemerkninger dekker to forskjellige situasjoner. Den ene var om den kristne skulle ete kjøtt som var blitt ofret til avgudene, og den andre delen handlet om den rene og urene mat under den jødiske lov. Men en person som var sterk i troen behøvde ikke bekymre seg over noen av disse to sakene. Men Paulus er fremdeles oppmerksomme på de kristne som enda er svake i troen, og som ikke vet å håndtere disse tingene. Og det var grunnen til at han tok tid til å omhandle emnet som han gjorde. Folk har en tendens til å dømme andre mennesker ut fra sin egne personlige følelser, det er, hvordan de selv føler at tingene skulle være. Derfor skrev Paulus (Rom.14:1-3,) ”Ta eder av den som er svak i troen, uten å sette eder til doms over hans tanker! Den ene har tro til å ete alt, men den som er svak, eter bare urter, den som eter, ringeakte ikke den som ikke eter, og den som ikke eter, dømme ikke den som eter! for Gud har jo tatt seg av ham.” Alle skulle kunne se dette. Dersom Gud har tatt seg av en person, hvem er da vi, at vi skulle dømme eller forkaste denne personen? I vers 10 – 12, sier han: ”Men du, hvorfor dømmer du din bror? eller du, hvorfor ringeakter du din bror? Vi skal jo alle stilles frem for Guds domstol. For det er skrevet: Så sant jeg lever, sier Herren, for meg skal hvert kne bøye seg, og hver tunge skal prise Herren. Så skal da hver av oss gjøre Gud regnskap for seg selv.” Jeg håper du forstår at denne dommen ikke består i hvorvidt en person er frelst eller fortapt, det er kun en dom for de kristne for å utmåle lønn for

deres troskap til det de kjente ut fra Guds ord. Da vi vet dette, sier Paulus, ”la oss ikke mere dømme hverandre, men fell heller den dom at I ikke skal legge felle eller anstøt for eders bror. Jeg vet og er viss på det i den Herre Jesus, at ingen ting er uren i seg selv, men for den som holder noe for urent, for ham er det urent.” Kan du se hvorfor? Dersom du tror det er galt å gjøre en ting, og du går bort og gjør det, da har du syndet mot din egen overbevisning. På den annen side kan det være en person som er sterk i troen, og han kan utføre den samme tingen, uten å bli fordømt av sin overbevisning. Dette er hovedtanken bak det Paulus omhandler her i skriften. Men siden Paulus her tar for seg kjøtt, så merk deg hva han også sier til den som er sterk i troen. Vers 15. ”For dersom det voldes din bror sorg ved din mat, da vandrer du ikke i kjærlighet,(da har du ingen omsorg for din bror,) før ikke ved din mat den i fortapelse som Kristus er død for! La ikke eders Gud bli spottet! Guds rike består jo ikke i å ete og drikke, men i rettferdighet og fred og glede i den Hellige Ånd.” Med andre ord, det er den nye fødsel som gir oss retten til Guds rike, og etter Golgata, så har ikke mat eller drikke noe å gjøre med vår frelse. Disse ting hadde sin rolle under loven og frem til Korset, men etter Golgata, vil der kun være fysiske fordeler ved å leve på diett, å holde seg fra mat eller drikke. Vel, dersom Guds rike ikke lenger er sammenbundet med å ete og å drikke, hvorfor skulle da de som vet dette, fremdeles være underlagt deres overbevisninger som enda går rundt i tvil? Ganske enkelt, på grunn av siste del av vers 17. Der står det om rettferdighet, fred og glede i den Hellige Ånd, og dere kan ikke ha fred og glede når dere krangler om hvorvidt det er rett eller galt å ete grisekjøtt, eller alle andre ting som faller inn under samme kategori. Da har dere krig i stedet for fred og glede.

ALT ER RENT, MEN?

Den troende forsamling i Rom utgjorde både jøder og hedninger, derfor er det også lett å se at det kunne bli ordkrig rundt disse ting. Derfor var det også nødvendig for Paulus å skrive disse visdomsord til dem. I vers 18, sier han, ”For den som her tjener Kristus, han er velbehagelig for Gud og tekkelig for mennesker.” Han taler her om den person som føler at det er galt å ete grisekjøtt, men som på alle andre måter vandrer i Guds frykt og renhet, da de ikke kan klandre ham for noe annet. Brødre, det var en klok forståelsesfull opplæring i troen som ble administrert til Guds menighet i den første tid. Det ble sagt slik for at de skulle kunne ha universell fred og

glede, når evangeliet begynte å nå ut til hedningene. Merk dere vers 19, ”La oss derfor strebe etter det som tjener til fred og til innbyrdes oppbyggelse! Nedbryt ikke Guds verk for mats skyld! Alt er vel rent, men det er ondt for det menneske som eter med samvittighetsanstøt.” Med andre ord, den mann som eter grisekjøtt skal ikke ødelegge Guds mulighet til å frelse en sjel som ikke skulle ha forstand på disse ting, og selv om alt er rent i seg selv, gjennom frelsen i Kristus, så er det å arbeide i ondskap for den sterke i troen, å ringeakte en som er svakere i slike ting. Derfor sier han, vers 21, ”Det er godt ikke å ete kjøtt eller drikke vin eller gjøre noe som din bror støter seg ved.” Og det fører oss til det spørsmålet, ”Har du tro? Så ha den for deg selv og for Gud. Lykkelig er den som ikke dømmer seg selv i det han velger.”

Tror du da nå at Paulus mente at den sterkere i troen skulle gi opp alt som den svakere i troen var uenig i? Nei, han mente ganske enkelt, at når du var i deres nærhet, så før deg selv med respekt og kjærlighet, og vis omsorg for dem. Og gjør ikke noe som vil få dem til å gjøre det som de virkelig mener er galt å gjøre etter deres overbevisning. Mange mennesker handler kun på grunn av hva andre rundt dem gjør, men så snart de gjør det føler de fordømmelse ved det. De fordømmer seg selv i det de har gjort. Derfor, lykkelig er den som alltid lever sitt liv på en slik måte at han ikke fordømmer seg selv i det han gjør.

Det er to måter å se på slike ting. Det ene er, at vi gjør ting som vi føler vi ikke burde gjort, bare fordi vi ser at andre gjør dem. Og på den andre side er det ting som en stakkars sjel aldri kan få klart for seg i sitt sinn, om de er rette eller gale. Men hans kjødelige lyst får ham til å gå i vei i alle fall. Men så snart han gjør det, føler han skyld. Du kan bare ikke vokse åndelig før du får disse ting satt på plass i ditt sinn, og det skjer ved Guddommelig åpenbaring av Guds ord. Alt det en kristen gjør, skulle ha en troskanal i ham som får ham til å handle slik. Du skulle altså med andre ord være overbevist ved en sann forståelse. Så når du da har gjort disse ting, hva de enn måtte være, så vil ikke djevelen få noen grunn til å anklage deg. Dette fører oss rett tilbake til Guddommelig helbredelse. Jeg håper du forstår hvorfor jeg bruker disse skriftstedene. Jeg ville bare at du skulle ha et eksempel fra en annen vinkel om omsorg. Og disse ting løper parallelt med det vi her omhandler. Mange mennesker leser vers 23. ”Alt som ikke er av tro, er synd.” Og det er riktig, men i stedet for å få sin tro forankret i

skriften slik at vantroshandlingene kan bli eliminert, så lar de seg heller bli dirigert gjennom livet av omstendighetene, og senere fordømmer de seg selv for det. Jeg vil gi deg et eksempel. Du er blitt lært at Gud er en helbreder, (og det er Han). Og at du ikke lenger har noen behov for leger eller legemidler. Dersom du da overgir deg til en av delene, (legen eller legemidlet) så beviser det bare at du ikke hadde tro. Men du har en fysisk tilstand som, samme hvor meget du har bedt om helbredelse, samme hvor mange ganger du har blitt salvet og bedt for, så blir stillingen bare verre og verre. Til slutt blir stillingen så kritisk, smertene og pinen er så sterke, at du har ikke noe annet valg enn å søke hjelp hos en lege. Men så snart som du gjør det, hopper djevelen rett på deg og fordømmer det. Du føler det nesten som om du har gjort en uforbederlig dødssynd. La meg da spørre deg. Hvor kommer en slik ide fra? Den kommer ikke fra Lutheranerne, heller ikke fra Baptistene, eller Metodistene. Nei den kommer fra Pinsevevne. Vet du hvorfor? De tok seg aldri tid til å gå på kne, og søke gjennom Bibelen så de kunne få dette bildet Bibelsk sammensatt. De sier at, nå er det Guds helbredelses periode, ingen tvil om det, og de vil fordømme meg for det jeg sier. Men jeg vil fremdeles måtte si, Ja Gud er en helbreder, men Han er ikke nødt til å helbrede på den måten, som du befaler ham å gjøre det. Ja, Han er en helbreder, men han fordømmer ikke sine barn fordi de søker hjelp i det en lege kan bistå med til helbredelsen er skjedd. Han fordømmer deg heller ikke for å ta noe som bekjemper en infeksjon, osv. Jeg sier bare, la dem kritisere meg for det jeg lærer, så mye de bare vil. Jeg er mere bekymret over de stakkars sjeler som allerede vandrer nedtyngt under deres byrder, på grunn av deres læresetninger, enn over at de kritiserer meg. De må bare si, forbannet være legene, sykehusene, og deres medisiner. Alt det de er ute etter, er dine penger. Jeg må også si, jeg har kjent predikanter som har forkynt like dåraktig. De har forkynt tro for alt, men bak scenen er de verre enn det selve Mafiaen noen gang har tenkt å bli, mens de manøvrerer sine store penge programmer. Ved siden av at de arbeider med sine skumle saker bak scenen, så kommer de frem og forkynner et 20 minutters dogmatisk budskap om tro, for så etterpå å bruke 1 ½ time å tigge om penger til virke for Herren, som de kaller det. De preker tro til forsamlingen, men selv så går de rundt som tiggere. Det forteller deg hvor mye tro de har, men hvor mye tro har egentlig slike forkynnere? Tenk over det et øyeblikk. Dersom hans tjeneste er en Guds ordinert tjeneste, hvorfor kan da ikke Gud støtte den økonomisk også, uten all denne tiggingen? Lær deg sannheten om denne slags forkynnelse, og lær

deg sannheten om Guddommelig helbredelse, og om alle de andre tingene også, som ikke i det hele tatt har noe med din frelse å gjøre.

Så, når du leser, ”Salig er den som ikke dømmer seg selv i det som han velger.” Da vil det begynne å bety noe for deg. Dersom dette skriftstedet hadde noe for seg på Paulus tid, om å ha riktig forståelse av skriften, og Guds vilje, så har den det enda mere i dag. I stedet for å forkynne fordømmelse hele tiden, hvorfor forkynner ikke disse predikantene heller om Rom.8, spesielt vers 1. og 9? Det burde da kunne finnes noe plass for disse skriftsteder for den troendes liv også? I stedet for å forkynne at du er frelst i dag og kanskje en frafallen i morgen, på grunn av en liten ulydighet ovenfor deres læresetninger, hvorfor ikke heller forkynne Rom.8:29-30? Jeg vil si deg, de eier ikke åpenbarelse om disse tingene selv. Og forresten, dersom de virkelig fikk en sann åpenbarelse over dette og begynte å forkynne det, så ville det rive fullstendig ned hele deres religiøse program. Derfor vil de fleste av dem i det hele tatt ikke lytte til sannheten.

GUD ER KJÆRLIGHET.

Brødre og søstre, jeg håper dere forstår at det ikke er min hensikt å ta fra dem det som Gud har gjort for dem. Jeg forstår at Gud har beveget manges liv, mens de enda var der ute i de organiserte kirkesamfunn. Men jeg forstår også at mange av dem som skilte seg fra disse systemene, etter å ha mottatt en overnaturlig opplevelse fra Gud, senere mistet grepet på Guds ord på grunn av feil opplæring fra slike personer. De var like langt borte fra sannheten på den ene siden, som det disse sjelene var som var kommet ut av organisasjonene. Det er grunnen til at så mange i dag ender opp med et plaget sinn. Jeg snakker ikke her om sinnslidende personer, (åndssvake). Vi tar her for oss tingene i en åndelig betydning. Dette er et bilde på en person som aldri kommer i den åndelige innstilling i livet, hvor de kan fungere uten skyldfølelse og fordømmelse. De er alltid redd for at de har mistet Gud på en eller annen måte.

La oss gå til 1.Joh.4:17, og se på det jeg mener er det motsatte av disse følelser av fordømmelse. ”I dette er kjærligheten blitt fullkommen hos oss at vi har frimodighet å dommens dag, for likesom han er, så er og vi i denne verden.” Slik som ordet her sier det, da vil vi ha frimodighet, når? På dommens dag. Hvilken dag er det tale om? Det er Kristi domstol

selvfølgelig. Det er den eneste dommen et Guds barn vil komme under. Men si meg, tro du egentlig at en person som går forvirret gjennom livet, alltid i tvil om han vil være i stand til å stå for Kristi domstol, vil kunne stå der med frimodighet den dag? Det vet du de ikke kan. Derfor må vi bli stabilisert i vår tro, til å vite hva Gud er ute etter i våre liv, og hengi oss til det. Da vil vi kunne stå for Ham på den dag med frimodighet. Ikke med arroganse, men med tillit. Vi vil kunne stå der med frimodighet, dersom vi ikke har levd vårt liv i frykt og tvil, alltid i undring om vi gjorde rett eller galt. La oss så lese vers 16, for å sammenbinde kjærligheten i dette, for her sies det, ”Og vi har kjent og trodd den kjærlighet som Gud har til oss. Gud er kjærlighet, og den som blir i kjærligheten, han blir i Gud, og Gud blir i ham.” Johannes er blitt kalt kjærlighetens Apostel. Og fordi han hadde et slikt begjær etter å skrive om den kjærlighet som Gud hadde til oss, så brukte han ord som dette, Gud er kjærlighet. Men Gud er også Sannhet, Rettferdighet, Ånd, Ordet, og en hel rekke andre ting som vi kunne nevne. Men her viser Johannes oss, at den som er visselig født på ny ved Guds Ånd, han bor i kjærligheten, og kjærligheten bor i ham. På grunn av den nye naturen, når de da blir rotfestet, begynner Gud å lede deres liv slik han vil det. Nå, la oss lese det igjen. ”for likesom han er, så er og vi i denne verden.” Se nå godt på Guds sønn. Hvordan levde han, og hvordan forkynte han. Ser du alltid en mann her som var i tvil om det han skulle gjøre? Eller ser du en mann som aldri var i tvil om det han skulle gjøre? alt det han gjorde, utførte han med fullkommen sikkerhet, for han visste at han utførte Faderens vilje. Vil du så være enig med meg i at Gud søker å likedanne oss med den fullkomne Guds sønn? Jesus er ikke bare en slik syndebukk som vi bare kan legge alle våre svakheter på, og aldri kjenne ansvaret ved det, når det kommer til åndelig vokst. Hver gang vi bringer noe til Ham, og legger det på ham, så skulle det løfte oss opp til å bli litt mere lik ham. Og gjennom det får vi hele tiden litt mere forstand av at likesom han er, så er og vi i denne verden. Måtte det aldri skje at hans barn hele livet skulle vandre i tvil, og aldri få svar ut fra det vidunderlige Guds ord. Den religiøse verden vandrer stort sett i frykt, fordi de er fulle av vantro. Men gjenfødte Guds barn skal fornyes ved ånden i deres sinn. Og som Paulus skrev til Filipensene, ”La så dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus.” Når vi får Kristi sinn, så skjønner vi at intet er umulig for Gud. Alt er mulig for den som tror på Gud. Men vi forstår også at alle ting skal tjene til Guds hensikt, derfor legger vi ikke all vår kraft i og bare tilfredsstille oss selv. Jo

mere vi tenker lik Jesus, jo mere vil vi forsøke å behage Faderen ved å gi ham anledning til å lede våre veier.

Å FÅ SVAR FRA GUDS ORD.

Vers 18, må sees i samme lys som i det foregående vers, frimodighet, eller tillit, på grunn av at vi søker å behage Faderen. Her står det, ”Frykt er ikke i kjærligheten, men den fullkomne kjærlighet driver frykten ut, for frykt har straffen i seg.” Ordet kjærlighet her, må ikke sees i sammenheng med menneskelig nestekjærlighet. Dette er et ord som beskriver Guds sanne kjærlighet. Han planter først sin kjærlighet i oss. Så arbeider han i våre liv for å øke denne kjærligheten, så den blir mere Guds kjærlighet og mindre menneskelig nestekjærlighet. Da Jesus virket her på jord, i det han var den sanne kilde av Guds kjærlighet, da så han mennesket gjennom Faderens øyne. Derfor kunne han også si til sine kritikere, ”hvorfør frister I meg, i hyklere?” Han kalte sakene med det rette navn. Men når han hang der på korset, kunne han se på menneskemassen rundt seg og si, ”Fader, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.” Det var Faderens kjærlighet uttrykt gjennom ham. Det er den kjærlighet som fikk ham til å vandre gjennom menneskeheten med en sikkerhet, og frimodighet som gjorde at han ikke behøvde å gå opp til Golgata i tvil eller undring over om han hadde handlet riktig eller ei. Han visste at han hadde gjort Faderens vilje, derfor kunne han si, ”Det er fullbrakt.” Med andre ord, han visste at han hadde gjort det han var sendt for å gjøre. Det er grunnen til at vi må søke å bli ham lik. Så også vi kan ha denne frimodighet. For så lenge vi er fylt av tvil, så frykter vi, og frykt har straffen i seg. ”Den som frykter, er ikke blitt fullkommen i kjærlighet.” Så lenge vi er fylt av frykt, vil vi alltid mangle noe i vår åndelige vokst, og den eneste løsningen på det, er å finne Guds vilje med våre liv og vandre i den. Det er grunnen til at jeg brukte dette skriftstedet, ”Det som ikke er av tro, er synd,” for det henvender seg til alle områder i livet hvor det finnes frykt og tvil, og ikke bare til spisevaner, eller det å ete grisekjøtt. Da jeg først begynte å bli vitne til Guds helbredende kraft, når Bro. William Branham ba for de syke, begynte jeg automatisk å komme inn på den tanke at leger, medisiner, og sykehus kun var for de vantro. Men så lenge man tror det slik, vil man alltid bli plaget med frykt og skyldfølelse, når man tar noen i sin familie med til legen. Nei, det å gå til lege er ikke synd fra din side. Men å gå til lege, og samtidig tro at det er galt for deg å gjøre det, det gjør det til synd for deg. Det er grunnen til at

jeg måtte ha dette klart for meg, en gang for alle, og jeg visste at svaret måtte komme fra Guds eget hellige ord. Og litt etter litt kom svaret. En av de første ting jeg begynte å se, var hvordan Esaias ba en av sine tjenere å gå med en fikenkake, og legge den på Kong Esekias byller. Jeg sa til meg selv, at rett her har vi et svar. Så husker jeg hvordan Paulus skrev til Timoteus, om ikke bare å drikke vann, men også ta litt vin for sin mages skyld, og sine jevnlige sykdommer. Jeg tenkte, her har vi et annet svar. For disse brødre var Guds menn. Du behøver ikke å gå gjennom livet i tvil på grunn av slike ting, for svaret finnes i Guds ord. Og dersom du leter alvorlig nok, så er det der. Esaias holdt ikke kjød for sin arm da han bød sin tjener gå av sted med fikenkake, og legge den på det syke sted, og Paulus gjorde heller ikke det når han skrev til Timoteus. De visste også hvordan de skulle bruke sin vanlige forståelse, og vise et sunt omdømme, uten å føle frykt og skyld, eller være redd for å miste Gud.

FORUTBESTEMT TIL GUDS ÆRE.

Vi har en broder her i menigheten som lå på sykehus for noen år siden. Han hadde 28.benbrudd i kroppen som resultat av en ulykke. Selv legene måtte bekjenne at det var lite de kunne gjøre, for mange av disse bensplintene var så små at det var umulig å få festet dem i sammen. Siden jeg hørte hans vitnesbyrd, har jeg undret meg mange ganger over hva disse helbredelses forkynnere ville befalt ham å gjøre. Hadde de bare sagt, at ”nå får du bare tro Gud for helbredelse, og så latt ham ligge der i mørke, eller hadde de tatt ham med seg hjem, lagt ham på gulvet, og ventet på Herren? Er det på denne måten du forkynner om helbredelses fordeler som ble tilveiebrakt på Golgata? Jeg tror ikke det var det Gud hadde i sinne, når han fikk Esaias til å skrive om Kristus, ”Ved hvems sår vi er legt” Nei, denne broren ble sendt til sykehuset, og personalet der gjorde hva de kunne for å trøste ham. De tok røntgenbilder av ham hver dag, for å forsikre seg om at disse små bensplintene ikke skadet eller punkterte vitale organer. Men de var helt hjelpeløse når det kom til helbredelse. Men etter en tid svarte Gud på mannens rop, og helbredet ham like hurtig som det han ble skadet. Jeg vet noen vil si, Gud ville ha gjort det den første dagen, dersom han bare hadde trodd. Men jeg må bare svare dem med hendelsen om Lasarus, i Joh.11. Jesus kunne ha forhindret ham i å dø, men Gud hadde allerede ordinert denne hendelse på en slik måte at Ham ville bli herliggjort ved å oppreise Lasarus fra de døde. Derfor hadde Gud andre planer med Lasarus

helbredelse, først å dø, for så å oppreises fra de døde. Og Jesus sa at det var for å herliggjøre Gud. Og det samme gjorde Gud for denne broren med alle disse benbruddene. Gud herliggjorde et vitnesbyrd gjennom sin helbredelseskraft. Men han forventet ikke at mannen skulle ligge der på ulykkes stedet å vente på sin helbredelse. Nei, Gud ville at alle leger og sykesøstre skulle være vitne til denne hendelse. Det er tider i livet at Gud ønsker tilstander der medisinsk vitenskap må vedgå at de står maktesløse. De har gjort alt det de kan, før Han trår inn på scenen og ordner opp i problemet. Og alt det som var skjedd før Han kom og ordnet opp, var bare en del av hans forutvitende plan. Du kan ikke selv velge tid og sted og måte på hvordan Gud skal operere. Du må bare stole på Ham, og gjøre alt du kan for å finne lindring, til din helbredelse er et faktum, enten ved Guds miraklelskraft, eller ved Guds naturlige lov om helbredelse. Han vet hvilken av dem han har til hensikt å herliggjøre seg gjennom. Da han oppreiste Lasarus fra de døde, kunne han også ha løst ham fra all den emballeringen han hadde, og latt ham gå ut av graven, men han gjorde ikke det. Han lot ham komme ut, inntullet som en mumie. På denne måten var det ikke tvil om hva som hadde skjedd. Kritikerne kunne da ikke si at han ikke hadde vært død, for de hadde alle vært vitne til det som skjedde. Men gjorde det alle dem som så det til troende? Nei, ikke når det kommer til frelsen. Men de måtte vedgå at de hadde sett en mann stå opp fra de døde, og et stort antall av dem trodde. Og fra dem mottok Gud ære, men resten av dem må selv stå til ansvar for sin hyklerske holdning for Gud på dommens dag. De hadde ingen unnskyldning. Disse hyklerne la endog opp råd om å drepe Lasarus, så de kunne bli kvitt dette levende eksemplet på Guds kraft. Men Gud hadde allerede oppfylt sin hensikt gjennom det hele, selv om de hadde klart å få Lasarus av veien. De kunne aldri viske bort dette vitnesbyrdet. Alle de som trodde, spredde ut ryktet over alt, og andre kom for å se Jesus som hadde gjort dette store mirakelet.

Brødre og søstre, jeg vet at dere alle kan fryde dere over det vidunderlige, som Gud gjorde for Lasarus. Men jeg lurer på hvor mange som kan fryde seg over at Gud ordinerte denne episode, for å herliggjøre sitt navn gjennom det. Og at også Hans enbårne sønn skulle bli herliggjort gjennom det? Men det var hva Jesus sa når Marta og Maria sendte bud til ham om at deres bror var syk. (Joh.11:4.) ”Da Jesus hørte det, sa han, denne sykdom er ikke til døden, men til Guds navns ære, så at Guds sønns navn skal bli æret ved den.” Dersom dere tror at det er motsetningsforhold her, så må

dere ha klart at Jesus refererte til den død som alle mennesker må møte den dag deres tilmålte tid er over. Lazarus døde virkelig, men Jesus visste at denne død akkurat da skulle være meget kortvarig. Derfor refererte han også til denne døden som en søvn, i vers 11. Vi vet at denne terminologi også er brukt andre steder i Bibelen, men ikke på samme bruksområde som det Jesus refererte til her.

JESUS GÅR IMOT FRAFALNE JØDER.

La oss nå gå til Mark.3:1, hvor vi kan se Jesus i den første del av sin tjeneste, hvor de forskjellige hendelser rundt ham hadde begynt å få folks oppmerksomhet. Israel hadde nå vært gjennom en mørk frafallen tid på ca. 400 år, og enda de skriftlærde og Fariseerne var meget religiøse, så var de ikke mye åndelige. Deres religion var svært formalistiske. De hadde ritualer å følge, og de forsøkte å få folket til å følge dem også. De ville i alle fall ikke ha noen til å komme å fortelle dem hva de skulle gjøre. Vantroen var så åpenbar at det fikk Jesus til mange ganger å si, ”I lite troende.” Han sa det endog til sine disipler da de ble redde der ute i stormen, som kastet seg inn over båten deres. De skyndte seg bort til ham og sa, ”Mester, bryr du deg ikke om at vi går under?” Det første han sa til dem da var, ”I lite troende” Hvilken kontrast. Her var det en mann, med fullkommen tro, som vandret blant mennesker som hadde mistet all berøring med deres fedres Gud. På den andre side var de så hårdhjertet at de var rede til å drepe enhver som måtte åpenbare hva de egentlig var. Merk deg er Mark.3:1, ”Og han gikk atter inn i synagogen, og der var en mann som hadde en vissen hånd. Og de lurte på Ham, om han ville helbrede ham på sabbaten, for at de kunne føre klagemål imot ham.”(Hvem var det som lurte på ham, var det drankerne, eller gamblerne, eller slike? Nei, det var det religiøse folket som vokter på ham.) De fryktelige lederne på den tid, brydde seg ikke noe om at en stakkars mann trengte helbredelse. Alt de tenkte på var at deres egne ideer ble beskyttet. De var store Guds menn i sine egne øyne, og de følte det slik, at dersom Gud noen gang kom til å gjøre noe, så måtte det skje gjennom dem. Det er den samme ånd som i dag råder over de organiserte kirkesamfunn. Og den har rådet siden Gud rystet i pinsevekkelsen på begynnelsen av nitten hundre tallet. Deres vantrø hjerter var så forherdet, at de offentlig latterliggjorde, og utfordret det som Gud gjorde gjennom et folk som ikke var uteksaminert fra deres store teologiske skoler. Folk unnses seg ikke for å avkrefte at Gud gjør tegn og

under i dag. De sier at det var kun for Apostlenes dager, slik at menigheten kunne få en god start. Vel, jeg har nyheter for dem, Gud har ikke forandret seg det minste siden de dager. Det er mennesket som har forandret seg. Det var ikke fordi Gud hadde forandret seg, at disse skriftlærde og Fariseerne var forherdet i sine hjerter. Men de hadde mistet all virkeliggjøring av Guds overnaturlige kraft, og skjøvet Gud ut av bildet, på grunn av deres programmer. De ga Han ikke rom til å gjøre noe for dem, og det er det samme i dag i de store kirkesamfunn. De har sine møter planlagt til siste minutt, og programmene er trykket opp i god tid i forveien. De vet hvem som skal be, hvem som skal synges, og hva budskap som skal komme, og i hvilken orden det skal komme. De vet hvor lenge det skal vare, og de har ikke gitt Gud plass i programheftet. Det er grunnen til at de ikke gjenkjenner Ham, når Han kommer og gjør noe for de små hungrige sjeler noen ganger. Med andre ord, den samme ånd som fikk de skriftlærde og Fariseerne til å si, etter at de hadde vært vitne til Guds kraft, ”Han driver ut de onde ånder ved Beelsebul,” den får også mange av de store doktorer og professorer i teologi til å reagere på samme måte i dag. Jødene sto der og vokter på Jesus for å se om han skulle helbrede på sabbaten. Slik som de lurte på ham, måtte han ha gjort det på samme måte tidligere, ellers kunne de jo ikke ha oppført seg slik. Men han ville ikke la dem forstyrre noe som Faderen ledet ham til å gjøre. Han så bare bort på mannen med den visne hånden, og sa, ”Stå opp og kom frem” Og Han sa til dem. Er det tillatt på sabbaten å gjøre godt eller å gjøre ondt, å berge liv eller å slå i hjel.” Men de tidde. Det viser bare at når slike karakterer møter visdommen ansikt til ansikt, så blir deres munn lukket, ellers så kommer jo dårskapen bare frem. Og han så omkring på dem med harme, full av sorg over deres hjertes forherdelse. (Jeg kan nesten se for meg disse gnistrende øynene mens han så på hykleriet, og han visste at de satt der bare for å finne feil.) ”Rekk din hånd ut! Og han rakte den ut, og hans hånd ble frisk igjen.” Legg nå merke til disse Fariseerne, de helligste av alle de religiøse mennesker på den tid, hvilke ytterligheter de var rede til å foreta seg. De la opp råd sammen med en gruppe Herodianere om hvorledes de skulle få ryddet ham av veien. De var jøder av fødsel, men utenom det var de bare noen dårlige politikere. Så Fariseerne gikk til Herodianerne for å få hjelp til å likvidere den mannen som gikk rundt og helbredet folket på sabbatsdagen. Er ikke det et typisk bilde på religionen i dag? Ingen må forsøke å bryte med kirkens læresetninger, selv om det skulle føre til død å få stanset det. Jesus brøt med deres sabbatsordning i følge deres tradisjoner, og de var rede til å

drepe ham for det. Vers 7-8, ”Og Jesus drog bort med sine disipler til sjøen, (den galileiske sjø) og en stor mengde fra Galilea og fra Judea fulgte ham, og fra Jerusalem og fra Idumea, og fra landet på hin side Jordan og omkring Tyrus og Sidon kom de til ham, en stor mengde, da de hørte hvor store gjerninger han gjorde.” Det lar oss vite at han hadde forkynt ordet lenge nok til at ryktet var spredt rundt om på grunn av de store mirakler han gjorde. ”Og han bød sine disipler at en båt skulle ligge ferdig til ham for folkets skyld, for at de ikke skulle trenge på ham. For han helbredet mange, så at alle de som hadde plager, trengte seg inn på ham for å få røre ved ham.” Han ønsket ikke en slik trengsel at han ikke kunne se hvem han skulle tjene blant folket. Derfor gikk han ombord i en liten båt. Merk deg vers 11, hvordan disse demonene visste hvem han var. ”Og når de urene ånder så ham, falt de ned for ham og ropte: Du er Guds sønn!” Hans tjeneste hadde utviklet seg slik, at det var ikke så meget Han som rørte ved dem, som i begynnelsen, da han rørte ved noen enkelte Nei, nå var det skarene som trengte seg inn på ham. Og Guds kraft fikk dem til å bruke alle midler for å komme i berøring med Ham. Ikke engang de onde ånder ble pekt ut av ham. Gud, den evige ånd kom over dem, og fikk dem til å falle ned for Jesu føtter, mens skarene samlet seg rundt ham. Men venner, dere må se her, at det er ingen som følger noe program, eller rituale. Det er Faderens ånd som dirigerer det hele. Disse stakkars demonbesatte sjelene hadde ingen planer om å komme til Jesus, men de ble beveget under Guds kraft, og falt for Jesu føtter. De lå der og rystet under satans kraft, til Guds kraft kom og fridde dem ut. En annen ting jeg vil du skal merke deg, finner du i vers 12. ”Og han bød dem med mange strenge ord at de ikke skulle gjøre ham kjent.” Jesus søkte ikke å bli noen kjendis på grunn av det han gjorde. Han gikk ikke rundt omkrig og skrøt av at han var Guds sønn. Det var de andre som kalte ham det. De fleste ganger vil du finne Jesus, hvor han refererer til seg selv som menneskesønnen. Da han en gang for over til gardarenernes landemerker, møtte det ham to besatte menn, og hva hendte der? Behøvde han å si, jeg er Guds sønn, jeg skal sette dere fri? Nei absolutt ikke, disse demonene visste så inderlig godt hvem han var. Og da de hadde tatt kontroll endog over deres stemmebruk, talte demonene gjennom de besatte og sa, ”Hva har vi med deg å gjøre, Jesus, du Guds sønn? Er du kommet for å plage oss før tiden?” De visste hvem han var, og de visste hva de hadde i vente. Derfor ba de ham om å få lov til å fare in i en svinejord, som beitet like ved. (Dere kjenner alle historien.) Jesus ga dem lov å fare inn i svinene. Og hele flokken raste nedover fjellsiden og ut

i sjøen, og de druknet alle. Det gjorde folket i disse traktene så opprørt at de ba Jesus om å forlate stedet, og det gjorde han. Men mitt poeng her er at demonene identifiserte ham som Guds Sønn. Litt før denne hendelsen hadde det kommet en annen mann og sagt, ”Mester jeg vil følge deg hvor enn du går,” Og Jesus svarte ham, ”Revene har huler, fuglene har reder, men menneskesønnen har ikke det sted han kan helle sitt hode til.”

MENNESKESØNNEN.

Da Jesus forlot gadarenernes landemerker, og kom tilbake til sin egen by, ble en syk mann brakt til ham i en seng, og Bibelen sier at når Jesus så deres tro, sa han til den syke mannen, ”Sønn, vær ved godt mot, din synd er deg tilgitt.” De skriftlærde tenkte sitt, men de sa ingen ting: Denne mannen spotter Gud. Men Jesus kjente deres tanker og sa til dem, ”hvorfør tenker I ondt i eders hjerter? for hva er lettest å si, dine synder er deg tilgitt, eller å si stå opp å gå? Men for at I skal vite at Menneskesønnen har makt til å forlate synder, (så sier han til mannen) stå opp, ta din seg å gå hjem til ditt hus.” Da mengden så at mannen var helbredet undret de seg, og priste Gud, som hadde gitt slik makt til mennesket. Jesus identifiserte seg, i denne rørende situasjonen, bare som Menneskesønnen. Og dere kan merke dere hva vitnene sa om denne sak, de æret Gud da mannen ble helbredet. Det er grunnen til at jeg stadig minner deg om, at alt som blir utført gjennom overnaturlig kraft, skulle alltid bli vendt til Guds ære. Mennesket har ingen rett til å røve fra Gud Hans ære, ved å sette seg selv opp som noe spesielt. Uten Gud, kan mennesket intet gjøre. I Matt.16, spør Jesus sine disipler, ”Hvem sier folk at Menneskesønnen er?” de nevnte forskjellige ting, men så spør han dem direkte, ”Men I, hvem sier I at jeg er?” Med andre ord, dere har fortalt meg hva andre sier at jeg er, så nå fortell meg deres egen personlige overbevisning. Simon Peter talte rett ut, ”Du er Kristus, den levende Guds sønn.” Jesus nektet aldri på at han var Guds sønn, men i nitti av hundre ganger refererer han til seg selv som menneskesønnen, og overløt til dem som mottok åpenbaringen om hans Guddom, å proklamere at han var Guds sønn. Han ønsket ingen annen oppmerksomhet enn den Faderen viste ham. Derfor skriver Paulus også i Fil.2:7, ”Men av seg selv gav avkall på det (å være Gud lik) og tok en tjeners skikkelse på seg, idet han kom i menneskers lignelse.” Han laget ingen blest rundt sitt navn. Han hadde ingen nyhetssenter som kunne annonsere ham om sine store helbredelses kampanjer. Han gjorde kun det som Faderen viste Ham, og

tilhørerskaren var alltid til stede med sine forskjellige behov, rede til å bli helbredet.

Brødre og søstre, når dere bare gjør det som Faderen leder dere til å gjøre, så trenger dere aldri å henge med hodet, og forlate en by med nedslått mot. En masse av disse moderne pinsepredikantene, kjører hardt på sine program med løfter om helbredelse, tegn og under av alle slag, og etterpå klandrer de det folket som kommer for å få noe fra Gud, at de har mangel på tro, når de ikke oppnår det predikantene har lovet. De tar aldri med i betraktningen at de med sine overspente løfter kan ha overtrådt Guds hensikt og plan for menneskene. Derfor må jeg også si, dersom Jesus hadde vandret her i dag, hadde han kjørt disse predikantene opp mot veggen. De ville aldri vite om de kunne stole på at Han holdt de løfter og avtaler som de selv hadde inngått for Ham. Han kunne like godt vise seg på en annen måte enn den de hadde lagt opp til han skulle gjøre. I hele hans 3 1/2 årlige tjeneste på jord, var det ingen av dem som visste hvor han kom til å være. Bare det i seg selv skulle lære oss noe. Han forventer at vi skal følge Ham, og ikke springe i forveien for ham, slik at han alltid må løpe etter oss for å holde tritt med det vi gjør. Dette er kanskje ikke den måten du ville uttrykke deg på, men jeg tror du har skjønt hva jeg mener. De visste aldri når han skulle komme til deres by, de måtte bare være rede når han kom.

FULLKOMMENGJØRELSENS TID.

For at du ikke skal få en gal forståelse av det jeg her sier, må jeg bare minne deg om, at pinsevekkelsen i begynnelsen av dette århundre i sannhet var en vekkelse fra Gud, samme hva kjødelige mennesker har gjort med den senere. Troen på de overnaturlige Åndens gaver ble restaurert tilbake til den levende Guds menighet. Hva menigheten begynte med, vil den også inneha i avslutningen. Pinsevekkelsen var en Åndelig vekkelse fra Gud, hvor Han åpenbarte den overnaturlige kraft som menigheten en gang hadde vandret i, da den hadde lyset i ordet. De hadde ikke det lyset, som vi har i dag, men de ble ført ut av den mørke tidsalder ved dette. Jeg må også si, at gjennom reformasjonstiden var det forskjellige mennesker som opplevde Guds overnaturlige kraft. Men det hadde ikke sin like med det som ble åpenbart i begynnelsen av vårt århundre. For da begynte Gud å utøse av sin Ånd blant alle de hungrige sjeler som vandret i det lyste de hadde. Reformasjonstiden gikk for det meste med til å restaurere de største

læresetninger til menigheten, og delte ikke så meget med Åndens gaver. Men når vi kom inn i det tjuende århundre, så det ut som Gud åpnet kildene i himmelen og lot sin overnaturlige kraft komme i søkelyset for en tid. Siden da, er mange bøker skrevet om det som skjedde i den første pinsevekkelsen. Men når jeg leser noen av dem, kan jeg se, at selv om de mente det vel når de skrev, så var den største oppmerksomhet lagt i å få folk til å stimulere troen, i stedet for å rapportere det som skjedde. De trakk frem tro til helbredelse, tro til utfrielse, tro for både det ene og det andre. Men Guds hensikt har aldri være å få bruden til å hengi seg til menigheten slik det var i begynnelsen, om dere forstår meg rett, og ikke kanskje engang i samme mengde som da, for i den første menighet ble folket mange ganger trukket mot evangeliet gjennom mirakler av forskjellige slag, men her i endetiden vil disse ting utøses over Guds folk, og ikke til massene rundt om i verden. Dette er den tidsalder som setter alle Guds ting tilbake i fullkommen orden, og ikke så mye det å trekke de store skarer til å høre evangeliet. Det hele er en fullkommen plan fra en fullkommen Gud, til å fullkommengjøre et folk for sitt navn. Jeg tror du kan forstå hvorfor det var nødvendig for Gud å restaurere åndens gaver tilbake til menigheten, før han sendte en budbærer med et budskap rundt om i verden, som skulle snu kirkesystemene opp ned, og få de sanne Guds barn over på veien til fulkommengjørelse. Denne endetidens menighet skal ha en forståelse av hele Guds lære, og alle sider ved det Nye Testamentet, slik at de kan bringes inn i et sant ekte fellesskap med Gud. Dette kan bare oppfylles gjennom at lyset i ordet kan stråle inn i vår sjel. Og det vil bare skje med Hans eget folk. Han ønsker å administrere til oss, alle de fordeler som ble levendegjort på Golgata. Men dette tar ikke bort det faktum at det skjer mye i de rekker som forkynner om de overnaturlige gaver, og samtidig støter fra seg det som har med Kristi lære å gjøre. Men alt dette tjener sin hensikt i Guds store plan. For Matt.13:30, forteller oss at Gud har instruert høstfolkene først å samle sammen ugresset og binde det i bunter for å brennes. Derfor spør jeg dere, hvordan forestiller du deg at dette skal skje? Disse ugresspredikantene forkynner nok ut av Bibelen til at de kan kalles predikanter, men aldri nok til å gi mat til Guds utvalgte hungrige sjeler. Derfor, disse vil ikke kunne ha noen kjærlighet til Guds fullkomne ord, og disse vil bli buntet sammen, og i sin tid blir de brent. Jeg vet at noen av dere føler ubehag når slikt nevnes, for dere har sikkert kjære og kjente innen disse rekker. Men Guds ord vil i alle fall stå fast, samme hva disse

familiemedlemmene gjør seg skyldig i å kaste fra seg. De vil jo heller følge de organiserte kirker i sin tro.

Paulus skrev i 2.Tes.2:11, at Gud selv skulle sende dem kraftig villfarelse, slik at de skulle tro Satans løgn, og gå fortapt. Jeg skal ikke forsøke å identifisere alle dem som kommer inn under denne kategori, Herren vil ta seg av det i sin tid. Men jeg vil fortelle deg dette, ved Guds ords autoritet, at det finnes ikke et halvt dusin veier å velge mellom, når det kommer til gjenfødselen. Det er bare én vei, og den veien er beskrevet i Ap.gj.2:38, og det er den eneste veien som Gud vil anerkjenne. Og de eneste som kommer så langt i Kristus, er de som han forut kjente, før verdens grunnvoll ble lagt. Andre mennesker kan nok gå gjennom de nødvendige formaliteter, om jeg kan si det slik, men på grunn av at de aldri mottok kjærlighet til sannheten, så nådde de aldri fylde av den nye fødsels opplevelse. De kan nok hoppe omkring, danse, skrike, og gråte sammen med alle andre under åndenes salvelse, men før eller senere kommer det noe som vil sende dem på avveier, og til slutt vil de bli bundet sammen med andre lik dem selv. De vil aldri vite at de allerede er buntet sammen for å brennes. Høres dette hårdhjertet ut for deg? Jeg forteller dere bare hva som står skrevet i denne boken. Jeg hadde intet å gjøre med skrivingen av den. Men når jeg vet dette, så kan jeg også si, at det i dag er mange Guds barn som kan vente seg en kraftig irettesettelse av Herren, fordi de har gjort kur til den samme tegn søkende åndsretning som har fått skarene til å løpe etter tegnene, og heller kastet Guds lære fra seg i søppelen. Når en mann vil stå der å forkynne bare Guddommelig helbredelse, og aldri røre ved virkningen av de egentlige emner om forløsningen på Golgata, så lar det meg vite at han har tapt hele planen om forløsningen i Kristus. Og fordi han bruker emnet om Guds overnaturlige kraft for å trekke folket til seg, så vil dagen en gang komme da Herren sier til ham, bort fra meg I som gjorde urett, jeg har aldri kjent dere. Dersom du ikke tror på dette, så åpne bare Bibelen i Matt.7:21-23, og les for deg selv.

DU MÅ SE GUDS SØNN.

La meg ta noen minutter her til å forsøke å vise dere, hvor mange av dem som har hatt sin suksess i nettopp å forkynne helbredelse og åndens gaver, i avslutningen, og som vil bli avvist av Gud. Bro. Jackson, mener du at Gud vil bruke en mann i en tjeneste som dette, og siden kaste ham i helvete?

Hvordan kan Gud bruke en mann som ikke er en sann Guds tjener? Svaret er ganske enkelt. Gud vil alltid stå bak sitt ord, og han vil lønne ekte tro, samme hvem som måtte forkynne hans ord, og samme hva motiv de måtte ha som forkynner det. Noen forkynner mere for å skape seg et navn, enn for å være til åndelig oppbyggelse for noen. Andre har funnet ut at folk som søker tegn, er mere generøse med sine offer og gaver til virksomheten, og derfor forkynner de på grunn av sin grådighet etter penger og velstand. De selger sitt evangelium. Og andre igjen forkynner av menneskelige humanetiske grunner til et folk i nød, men de har ikke blitt kalt av Gud til å behandle hans ord. Derfor kommer de til kort i å gjøre en sann Gudstjeneste for Gud. Men uansett deres motiv, vil de være i stand til å stimulere troen i mange menneskers liv. Slik at disse vil kunne tilregne seg løftene i skriften, og gjennom dette vil Gud helbrede dem, eller kanskje svare på deres bønner for andre behov. Men de er uten forstand til å kunne gå noe videre med sannheten i Guds ord. Det er grunnen til at når de blir lært at Gud er tre personer, så bryr de seg mindre om det, for de har jo ingen innsikt i det åpenbarte ord i alle fall. De er opplært til å tro at alt det andre ikke spiller noen rolle, bare de vil tro på Jesus, men det er bare halve sannheten. Gud forventer ikke at man skal være en fullvoksen kristen så snart de har begynt å tro på Jesus som deres eneste vei til frelse. Men å tro på Jesus, er mere enn det og bare ha en mental forståelse av det man kan lese seg til i Bibelen. Dersom du ikke tror på Ham gjennom en sann åpenbarelse slik at du blir fornyet i din ånd til å bli ham lik, så tror du ikke på ham på den Bibelske måten.

Derfor sier jeg, dersom Gud tillater at folk i vår tid bare kan tro på det de selv velger å tro på, og etterpå bli akseptert av Ham. Da må Han også reise opp den første menighet fra de døde og be dem om unnskyldning for det han lærte dem der. For mange av dem ble martyrer bare fordi de hadde en åpenbaring av Guds sanne vei til frelse. Og de ville ikke, eller kunne ikke gå på kompromiss med den åpenbarte sannhet, selv om det kunne ha spart deres liv. Men her, i vår tids religiøse grupper, titulere de seg som full-evangelisk troende, og så tror de endog på treenigheten. De har også kastet fra seg all lære, med den unnskyldning at lære er med på å splitte kristi legeme. Det er enda en halvsannhet. Sann Bibelsk lære skaper et skille, men det splitter ikke kristi legeme. Det vil bare skille ut de falske Antikristelige elementer, fra de sanne troende. Og de som kaller seg full-evangeliske troende, og i tillegg tro på treenigheten, er ikke noen

unntagelse. Og det er grunnen til at Matt. 7:21-23, en dag vil bli realiteter. Bare merk deg når du leser det, dette er Jesu Kristi egne ord. ”Ikke enhver som sier til meg: Herre! Herre! skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør min himmelske Faders vilje. Mange skal si til meg på hin dag: Herre! Herre! har vi ikke talt profetisk ved ditt navn, og utdrevet ond ånder ved ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger ved ditt navn? Og da skal jeg vitne for dem: Jeg har aldri kjent eder, vik bort fra meg, I som gjorde urett!” Noen av dem som var med da Jesus mettet skarene i ørkenen spurte Jesus en dag, ”Hva skal vi gjøre for å gjøre Guds gjerninger? Jesus svarte dem og sa, ”Dette er Guds gjerning, at I tror på den Han har sendt.” Videre i det samme kapittel, Joh.6:40, sier han, ”for dette er min Faders vilje at hver den som ser Sønnen og tror på Ham, skal ha evig liv, og jeg skal oppreise ham på den ytterste dag.” Si meg da venner, dersom Jesus mente det han sa her, og vi vet han gjorde det, hvordan i all verden kunne da alle disse som tror at Jesus er den andre person i Guddommen ha evig liv? Først må man se ham gjennom åpenbaring av Guddommen, og tro på Ham gjennom denne åpenbaring, så kommer fordelene, evig liv, og uten det, kan ingen gjøre en sann tjeneste for Gud. Og så, (vi er nå tilbake i Matt.7:23) brødre og søstre, vi tar dette sakte nå, og bruker disse forskjellige eksempler, for det er meget viktig å få en åpenbart sammenheng i skriften. Folk dør hver eneste dag, og andre lider de frykteligste smerter, bare på grunn av fanatiske holdninger til noen skriftsteder, tatt ut av sin sammenheng.

Noen av dere synes sikkert at vi gjør for meget ut av dette, men la meg spørre dere, leser dere avisene? Fikk du tak i hva som ble sendt i dagsnytt for litt siden. (En nyhets rapport ble sendt over massemedia i USA over religiøse bevegelser som nektet sine medlemmer å bruke leger, legemidler, og sykehus. Og resultatet var at titalls av barn døde fordi de ikke fikk lov å behandle deres situasjon. Bevegelsen ville kun benytte seg av Guddommelig helbredelse.)) Har dere glemt hendelsen da over 900 mennesker ble forgiftet, som et resultat av å følge noen som startet opp en bevegelse på et misoppfattet vers i skriften? Tror du at å gå til lege, eller å ta en dose medisin, er å gå mot Gud? Det er mulig noen av dere ikke har hatt slike problemer, men jeg vet det er mange gudfryktige hellige som virkelig har problemer på disse områder. Og jeg ønsker å gi dem all den hjelp de kan få fra Guds ord, til å finne fred.

Som jeg tidligere har sagt, jeg er den første til å innrømme hvordan vi mange ganger led uten egentlig å behøve det, ganske enkelt fordi vi var opplært galt, eller fordi vi mente at visse ting skulle gjøres på bestemte måter. Dersom jeg hadde hatt anledning til å lese et budskap som det vi her bringer, når jeg først kom ut av Metodistkirken, så hadde jeg vært spart for mange kamper i mitt tankeliv. Skulle jeg ta mine barn med meg til lege, eller ikke, når de brant under feber og sykdom. Jeg hadde ganske enkelt trukket den slutning, at dersom vi skulle restaureres tilbake til den Apostoliske Kristi menighet, da var vi ganske enkelt nødt til å vente på Guds overnaturlige kraft og be om helbredelse i alle våre sykdomstilfeller. Når vi også fikk se en slik demonstrasjon av Guds kraft, gjennom bro. William Branhams tjeneste, så fikk det meg til å trekke slike slutninger. Før eller senere måtte dette komme. Men det kom tider da jeg måtte bøye av fra min trassige holdning, og ta mine barn til legen. Da hadde de brent i feber i lengre tid, og på bare få timer var feberen på vei tilbake på grunn av de medikamenter som barnet fikk, og situasjonen var under kontroll igjen.

Men jeg satt der på legens venteværelse og følte meg som en synder fordi jeg måtte bruke en lege. Men når dette gjentok seg, ble jeg til slutt drevet inn i skriften for å søke å finne Guds vilje med Guddommelig helbredelse. Jeg takker i dag min Gud, at Han sparte meg for mange av disse pinsepredikantenes indoktrinering, for de drev virkelig hardt på tilbake i 1950 åra. De hadde alle sine visjoner om hvordan en person skulle leve for Gud, og også hvordan deres holdning til Guddommelig helbredelse skulle innlemmes i dagliglivet. Men jeg er her for å fortelle deg, at den person som forsøker å styre sitt åndelige liv med hvordan hans eller hennes helbred er, vil måtte ende opp i en ytterst forvirrelse. Og jeg vet at Gud hater forvirrelse. Og jeg, meg selv makter ikke å leve midt i blant forvirrelse. Jeg må ut av den. Djevelen elsker forvirrelse, og han vil gjøre alt som står i hans makt til å skape den, og beholde deg i den. Men jeg er overbevist om at Gud ønsker sine barn ut av den på et tidligst mulig tidspunkt.

PERSONLIGE VITNESBYRD.

Jeg har et annet personlig vitnesbyrd, som jeg ønsker å dele med dere, til Guds ære. Og det vil kunne hjelpe deg bedre å forstå, hvorfor jeg forkynner Guddommelig helbredelse på den måten jeg gjør. Dette er hva Gud har

gjort for meg for å holde meg borte fra pinsevekkelsens fordommer. Det samme år som vårt tredje barn, Naomi, ble født, kom det en eldre søster i vår menighet bort til meg og sa, (Gud har brukt denne søsteren i profetisk tjeneste til forskjellige tider i menigheten,) Bro. Jackson, jeg føler at Gud ønsker å gi din baby et navn, når tiden kommer at det skal fødes. Jeg tror jeg får høre det fra Ham når tiden kommer at det skal fødes. Så vær vennlig og ring meg når barnet er født, før du gir det et navn. Vår datter ankom i Juli 1955, så jeg gikk ned og tok telefonen, og ringte til denne søsteren og fortalte henne nyheten, og for å finne ut om Herren hadde gitt henne noe navn til babyen. Når jeg fortalte henne at barnet var kommet, spurte hun meg, hva ble det? Jeg sa, en liten pike. Hun svarte at hun allerede visste det, og at hun også hadde navnet på barnet. Så fortalte hun meg hva som ble gitt henne i profetien, at barnet skulle hete Naomi Ruth, og jeg skulle vite at dette var Herren ved at jeg skulle finne et lite fødselsmerke bak på den en skulderen hennes. Og hun beskrev for meg hvordan dette merke så ut. Jeg takket henne, og så sa hun at det var mere i denne profetien. Men at dette ville være nok til å la meg vite hva hennes navn skulle være, dersom jeg tok imot dette som et budskap fra Herren.

Jeg gikk rett opp på rommet hvor babyene lå og sykesøsteren hadde nettopp vasket henne, og lagt henne over på magen for å plassere henne i kurven. Og når hun snudde henne, så jeg dette fødselsmerke, og det så nøyaktig ut som det søsteren hadde profetert. Jeg fikk ikke resten av profetien før på neste møte, men dette fødselsmerke var alt jeg trengte i første omgang. Og når jeg kom tilbake til min hustrus rom, sto sykesøsteren allerede der og spurte hva barnes skulle hete. Vi kalte henne selvfølgelig ”Naomi Ruth”, og dette fødselsmerke ble der i flere måneder etterpå. Men senere forsvant det, og alt som kunne sees, var en svak flekk under huden. Men når jeg så dette merke, visste jeg at profetien var fra Gud, og det var det jeg trengte. Når jeg senere fikk lese profetien, var den i poetisk form og lød noe like dette: Du har søkt mitt hjerte for å få en sønn, men ikke din vilje, men min skal skje. Den fortsatte videre og nevnte flere andre ting. Og på slutten lød det: ” Jeg vil komme til deg igjen. Jeg vil ta en sed og plante den, og du skal få en sønn, og David skal være hans navn. Dette var på slutten av profetien, etter at jeg først skulle gå gjennom en tid i prøvelser og tester.

Vel, brødre og søstre, jeg ønsker å si dette, for dem som måtte kritisere det vitnesbyrdet jeg her bringer. Etter at min hustru ble fruktsommelig med det fjerde barn, "Lois", et barn som det også var komplikasjoner med under svangerskapet, ble jeg selv meget syk, og ble liggende i stor feber over lengre tid. Jeg er så takknemlig til min Herre som tok seg av oss i denne tiden, for vi kunne lett ha blitt fylt med all slags pinse ekstremisme. Det er egentlig bare noe rask de koker sammen. Jeg har allerede fortalt dere hvordan min hustru og jeg ilte til sykehusets akuttavdeling den gangen, og hvordan legen stilte diagnosen om livmoren, og hvor alvorlig dette kunne være, og hvor bekymret jeg da ble. Jeg fortalte dere også hvordan Gud kom til oss og grep inn i situasjonen slik at jeg enda kunne ta min hustru med meg hjem samme dag, bare tre timer senere. Hun bar frem dette barnet uten noen komplikasjoner senere. Siden profetien tidligere hadde talt om en sønn, så trodde vi naturligvis at nå ville sønnen komme, han som skulle hete David. Men bare noen få måneder senere ble jeg angrepet av denne sykdommen som slo meg fullstendig ut, og førte meg inn i en prøvelse jeg aldri vil komme til å glemme.

GUD HOLDER ALLTID SINE LØFTER.

Jeg våknet en natt i oktober, 1956, med høy feber og kjertlene hovne, og jeg følte meg fryktelig syk. Det ble ringt til lege, (det var den tiden da legene for rundt på sykebesøk i husene,) og når han kom og hadde undersøkt meg grundig, sa han, "Raymond du kommer til å få en hard tid med dette. Og en annen ting, du kommer ikke til å kunne bli far til flere barn." Når han sa det, tenkte jeg med meg selv, vel vi har jo tre jenter, og løftessønnen er nå sikkert på vei, så vi får bare hvile i det. Legen sa at jeg kom til å ha store smerter i en tid, så han etterlot meg noen smertestillende tabletter, som skulle ta de verste smertene bort. Han ga meg en hel flaske tabletter, men prisskje Gud, jeg behøvde ikke å ta en eneste en av dem, for smertene kom aldri. Jeg hadde pillene liggende i lengre tid, men til slutt ble de kastet. Mens legen undersøkte meg, ga han meg også en sprøyte penicillin, og da ble det oppdaget at jeg var allergisk mot dette stoffet. Jeg begynte å kaste opp, og legen ble kalt tilbake til huset, og da sa han at jeg var allergisk mot penicillin. Så det var slutten på det stoffet for meg. Men foruten å ligge i sengen en tid, så hadde jeg ikke noen videre store plager, og alt gikk fint, uten medisiner. Enda sykdomstiden ble kortet ned ved Herrens hjelp, så det hele gikk godt. Jeg sier bare dette til Guds ære, for jeg

hadde intet å gjøre med det. En broder i vår menighet som er i slekt med min kone, brakte bro. Branham over til oss en kveld. Og la meg si dette. Bro. Branham var ikke som mange av disse pinsepredikantene er det, de kommer inn, står over sengen din og sier: ”Tror du Gud kan helbrede deg? Tror du han vil gjøre det nå?” Nei, de satte seg ved sengekanten og vi samtalte en stund, og når de var klar til å dra igjen, reiste de seg og sto ved sengen. Bro. Branham rakte ut sin hånd, tok min i sin, og sa: ”Bro. Junior: Ikke vær bekymret, alt skal bli bra, dette skal på en eller annen måte bli til Guds ære.” Nå, brødre, det må en Guds mann til, for å si det slik, når jeg lå der i denne tilstanden. Du vil forstå bedre når jeg har fortalt deg resten. I April 1957, når min hustru fikk vårt fjerde datter, ”Lois.” Dere kan bare forestille dere hva som gikk gjennom mitt hode den gangen. Gjennom hele sykdomstiden holdt jeg fast på denne profeterte sønnen hun bar på. Legen hadde sagt at jeg ikke kunne få flere barn, derfor hadde jeg slått meg til ro med at nå var det sønnen som kom. Men når beskjeden kom at vi hadde fått nok en datter, begynte tanker å spinne rundt i mitt hode. Jeg hadde ventet i noen år på denne sønnen, og kan ikke beskrive hva jeg følte. Hva ville du ha følt i samme situasjon? Så begynte jeg å betvile hele profetien om denne sønnen, for jeg så bare på min fysiske udyktighet, og dermed kom tankene i drift.

Men det samme året som drømmen om denne hesten, kom over meg, så ble min hustru igjen fruktsommelig, og i April 1966, fikk vi vår sønn ”David”. Ikke på grunn av min tro, men på grunn av Guds løfte til oss. Gud er trofast. Han glemmer aldri sine løfter. Jeg vet at mange predikanter vil kritisere meg for dette, men det var den måten Gud åpenbarte seg for oss på, i tiden etter vi forlot metodistkirken. Han er den som holdt oss borte fra hovedstrømmen av pinseforkynnelsen som verserte da. Alt var nytt for oss. Vi hadde aldri opplevd, eller hørt om folk som gikk gjennom en bønnekø og ble helbredet, eller slått i gulvet under åndens kraft. Der lå de på gulvet, ute av stand til å reise seg opp, før Gud løste deg fra gulvet. Gud ønsket ikke at jeg skulle bli blandet inn i dette. Men jeg kunne lett ha blitt det, dersom Han ikke hadde ledet oss gjennom andre omstendigheter for å forhindre det. Men nå kan jeg se hvorfor, for den måten de i dag forkynner helbredelse på, har ikke noe å gjøre med Guds plan og hensikt for sin menighet. Men jeg må innrømme, jeg gikk gjennom forskjellige tilstander i disse årene, hvor jeg virkelig ble prøvet. Og hadde jeg overgitt meg til det disse pinsepredikantene forsøkte å dytte på meg, så hadde jeg nok vært i

den samme forvirrelsen selv. Men jeg takker min Gud for den måten han bevarte meg på. Han hadde en grunn for hvorfor Han ledet oss slik Han gjorde. Jeg forstår også, at det er ikke Guds hensikt at jeg skal lære bort mine personlige opplevelser som en universell lære, som Kristi brud skal følge. Derfor gir jeg deg disse vitnesbyrdene, ikke for å etablere noen lære, men for enkelt å vise deg, at Gud ikke er bundet til å handle slik mange mennesker mener Han må gjøre det.

LA GUD VÆRE GUD.

Gud er suveren, og Guddommelig helbredelse er en virkelighet. Men vi skal ikke ta dogmatiske standpunkt og forsøke å lede Gud til å arbeide på de premisser vi ønsker Han skal gjøre det. Nei, la oss få forvissning i vårt sinn at vi følger sannheten, og la Gud virke på oss på den måten Han vil det. Han vet en vei gjennom dette, hvor hans navn vil bli forherliget. Den dagen vi forsøker å etablere regler for hvordan Guds nåde skal være over oss, så setter vi Gud ut av spillet i våre liv, for Han vil ikke arbeide i oss dersom Hans hender er bundet. Jeg sier ikke at Han ikke vil hjelpe noen som måtte være i slike omstendigheter. Jeg sier bare at Han er ikke nødt til å ære dine små lykkevers i Bibelen. Måtte Gud få behandle slike mennesker som har blitt ledet vill, og lidd i kjødet, og trodd at de ikke skulle gå til noen lege mere, og ikke ta flere piller i sitt liv. Dersom Gud sier til et menneske at han ikke trenger flere piller eller leger, så la det bli for den personens eget vitnesbyrd, for han vil ikke trenge flere hjelpemidler. Men vær du sikker på at det er Gud som har gitt deg denne tanken. Ellers så kunne det være at vi leste om deg i avisene om ikke lenge, slik som det skrives om de andre, som måtte ha hørt på den gale røsten.

Gud kan behandle deg som han selv vil, både den ene eller andre veien, uten og måtte gå imot sitt ord, når det kommer til spørsmålet om Guddommelig helbredelse. Han kan bli herliggjort ved å holde deg frisk, og aldri tillate at du blir syk, eller ved at du ganske enkelt blir syk, og så helbrede deg. Han kan helbrede deg både med og uten hjelp av legene og legemidlene. Men hva enn han måtte velge for ditt liv, så blir ikke hans valg forandret på grunn av din trassige holdning i saken. For skulle det være Hans mening å forherlige seg, gjennom å vise seg for en gruppe leger og sykesøstre, og du nekter å gå dit, så går du imot hans vilje. Og når din trassige holdning om din lære om helbredelse blir trukket inn for retten, og

en gruppe verdslige dommere har kontrollen over situasjonen, hvor er da Guds ære? Jeg gjør ikke personlige angrep her, jeg taler bare om realiteter. Gud forventer at Hans barn skal vokse litt, med tiden. Og du kan ikke vokse åndelig dersom du er bundet på hender og føtter i menneskelagde læresetninger. Du ærer heller ikke Gud ved å slepe deg rundt og nekte å motta hjelp, fordi du ikke tror på å gå til lege. Du tror at vi skal stole på Gud til helbredelse. Det er klart man skal stole på Gud til helbredelse, men hvor finner du det skriftstedet at Gud forbyr et menneske å gå til lege? Venner, jeg håper dere skjønner hva jeg sier, for vi lever i en meget alvorlig tid. Satan gjør alt han kan for å føre skam over Guds sanne menighet. Og hver gang du klamrer deg fast til noe du fikk der ute i det åndelige Babylon, så går du imot hans vilje. La deg ikke bli lurt til å gjøre det.

Brødre og søstre, jeg hadde håpet å få alt dette inn i to budskap, men det er enda noe som jeg må dele med dere slik at alle løse tråder kan bli nøstet opp. Så vent på vårt neste nummer av "Striden", om Herren gir oss mere tid. Så inntil da, må Hans visdom lede vår daglige vandring ettersom vi går videre frem på vegen. AMEN

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*

31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring.* 2.
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid.* 1.
36. *Mat i rette tid.* 2.
37. *Mat i rette tid.* 3.
38. *Fra Azusa street til nå.* 1.
39. *Fra Azusa street til nå.* 2.
40. *Fra Azusa street til nå.* 3.
41. *Brudens salvelse.* 1.
42. *Brudens salvelse.* 2.
43. *Brudens salvelse.* 3.

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."